

Eredményekben

gazdag,

boldog

új

esztendőt!

Közös erőfeszítésekkel továbbra is!

Naptárunkban ismét egy évet hagyunk magunk mögött és újabb év küszöbén állunk. Amikor az 1970-es év mérlegét megvonjuk, amely egyben harmadik öt-éves tervünk záró éve is — elkerülhetetlen, hogy ne utaljunk azokra a körülményekre, amelyekből 4—5 évvel ezelőtt kiindultunk. Fokozatosan romló geológiai viszonyaink, a mélyebb szint felé haladva, növekvő költségek, óriási munkaerő fluktuáció, amely az elmúlt évben krónikus produktív létszámhiányba csapott át. Emlékeztetni szeretnénk továbbá röviden a IX. Pártkongresszus előtti vállalati párttervezetünk egyik legfőbb problémájára is, vagyis arra, hogy a hatvanas évek második feléig vállalatulunkál vissza-visszatérő jelenség volt az, hogy éves terveinket rendszerint kisebb-nagyobb költség túllépéssel tudtuk csak teljesíteni és felsőbb szerveink elbírálásától függött vállalatulunk kollektív munkájának megítélése. Ez a jelenség az mellett, hogy év közben neheztette az átgondolt, célszerű vezetési stílust, zavarólag hatott egész vállalatulunk életére. Párttervezetünk útmutatása alapján, elsősorban e kérdésben próbáltunk megoldást keresni és most már megállapíthatjuk, sikerrel.

Felsőbb szerveink segítségével 1967-ben átdolgoztuk terveinket és igyekeztünk olyan legkört teremteni, amelyben jobban bontakozik a kezdeményezés és a termelési kedv.

Egybe esett ez a szakasz a gazdasági reform bevezetésének időszakával, amikor az átgondoltabb, ki-egyensúlyozottabb vállalati gazdálkodást jól támasztotta alá az üzemek önálló, kezdeményező munkája, a dolgozók kibontakozó munkaközössége. E tényezők együttes hatására 1968-tól folyamatosan teljesíteni tudjuk éves tervelőirányzatunkat, sőt némi túlteljesítésre is futja erőnköböl. Részletesebb ismertetésre ez alkalommal nem kívánok kitérni, de felsorolás szerűen utalok az egyenletes termelésfejlesztést biztosító néhány olyan műszaki-munkaszervezési intézkedésre, mint a fűrészi, robbantási, biztosítási tech-

nológia fejlesztése, a rakodás gépesítése, a szállítási korszerűsítése, a csillepark jelentős bővítése stb. Számtalmon javult az EDÜ és Kísérleti Automatizálási és Kutatási Üzem közreműködése kapcsán az érc-kihozatal eredményessége, a perkolációs úton történő fémnyerés, a bányavizek uránmentesítése.

A fő tevékenység mellett öntödénk, műszerüzemünk termelési tevékenységét, a kutatók különböző kísérleteit kell kiemelnem, akiknek tevékenysége nemcsak mostani termelésünk eredményességét szolgálják, de elősegítik a vállalat jövőbeni munkáját is. E tényezők mellett megemlíthetjük, hogy javult munkásvédelmi tevékenységünk, baleseti helyzetünk kedvezőbb, mint a korábbi időszakban.

Ezen intézkedésekkel párhuzamban fejlődésünk döntő tényezőjévé vált szocialista brigádjaink, munkakapataink versenylendülete, amelyek a jubileumi, centenáriumi, majd kongresszusi versenyszakaszokban elemi erővel törtek fel és szinte magukkal sodorták a még tétovázókat, intenzív munkára ösztönözték a vállalati és üzemi vezetés minden részét. A kölcsönös és összehangolt erőfeszítések hatására, az elmúlt 3 évben mintegy 30 százalékkal javult vállalatulunknál a termelési eredményesség és ezt hűen követte dolgozóink anyagi megbecsülése. Az 1969-ben végrehajtott munkaidő csökkentés ellenére felettes szerveink segítségével átlagbér rendezést hajtottunk végre, amelynek következtében a munkásállomány átlagbére éves szinten 2000, az adminisztratív dolgozók bére 1000 forinttal növekedett személyenként. Ezt a bérfelvezetést is figyelembe véve, 1966-hoz viszonyítva pl. a munkás átlagbér 30 531 Ft/fő/évről 1970-ben 35 538 Ft/fő/évre növekedett vállalatulunknál, ami ennél az állományánál 16,4 százalékos béremelkedést jelent. Az elmúlt 5 évben 702 lakást adtunk át dolgozóinknak és a nagyobb beruházásokból megemlíthetjük az új orvosi rendelő intézet üzembe-lyezését.

A negyedik öt éves terv-

ben hasonló erőfeszítésekre, hasonló együttműködésre lesz szükség. Erőink okos, gazdaságos kihasználásával fel kell tárnunk továbbra is tartalékainkat. 1975-ig nyersére termelésünket 10 százalékkal kell növelnünk, 5 százalékkal kevesebb létszámmal számolva. A továbbra sem javuló geológiai körülményeink között, a mélység miatt növekvő természetes költségeink mellett, 5 év alatt 6—8 százalékkal kell csökkentenünk önköltségeinket. Az első két évben ezek mellett még számítanunk kell a visszafelújításra levő I. üzem és a felfelújításra még eléggé elején járó IV-es üzem okozta többlet gondokkal. Számításaink szerint ezek a gondok enyhülnek negyedik öt éves tervünk második felében.

Az előttünk álló feladatok nem engednek fesszített-nélküli munkatempót a következő években sem. A vállalat gazdasági, párt-és tömegszervezési vezetése egyaránt meg van győződve, hogy a komoly nekirugaszkodást igénylő időszakban is bátran támaszkodhat az üzemvezetés a dolgozók széles körének hatékony támogatására, amelyek nélkül eddigi eredményeinket sem tudtuk volna elérni.

Népgazdasági tervünk szakaszainak e fordulóján ezért, amikor a vállalat vezetősége és a magam nevében is őszinte elismeréssel köszönöm meg munkatársaink, dolgozóink segítségét, azt kérem, hogy biztosítsák ezt a támogatásukat a következő időszakokban is. Ebben az esetben cred-ménnyel zárhatjuk majd az 1971-es esztendőt és a többi éveket is.

E gonolatok közben kívánok eredményekben gazdag, békés, boldog új esztendőt vállalatulunk valamennyi dolgozójának és kedves hozzátartozóinak egyaránt.

Jó szerencsét!

Tóka Jenő
igazgató

MEGEMELT

Ércbányász

Világ proletárjai, egyesüljétek!

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

VIII. ÉVF., 1. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1971. JANUÁR 1.

Január elsejével:

Összevonják az I.—IV. sz. Bányüzemet

Kinevezték a vezetőket

1971. január 1-vel a visszafelújításra levő I-es és a felfelújításra levő IV-es Bányüzemekből IV-es Üzem címmel új üzem szerveződött vállalatulunknál. Tóka Jenő igazgató elvtárs a politikai szervekkel egyetértésben kinevezte az új üzem vállalati hatáskörbe tartozó vezetőit, névszerint: Kerekes Jenő üzem-vezetőt, Till József főmérnököt és Beer Antal vezetőkönyvelőt.

Kerekes elvtárs 41 éves, bányászsaládból származik, 6 maga is bányamunkásként dolgozott, amíg iskolára nem küldték. A Szovjetunióban végezte el a műszaki egyetemet. 1956 óta dolgozik vállalatulunknál különböző vezetői beosztásban. Jelenlegi kinevezéséig az I-es üzem vezetője volt. 1947-től tagja párttulunknak. Politikailag képzett, széleskörű vezetési tapasztalatokkal rendelkezik. Számos jutalajdonságainak egyike, hogy közvetlen kapcsolatot tart a dolgozókkal és vezető munkatársaival.

Till elvtárs 50 éves. Ap-

ja munkás volt és ő is csillésként kezdte a bányában, majd elvégezte a bányai középiskolát. 1952-ben munkája mellett végezte el a műszaki egyetemet és azóta különböző vezetői beosztásokban dolgozik. 1957-ben került vállalatulunk állományába, jelenlegi kinevezéséig a IV-es üzem vezetője volt. 1956 óta párttag. Széleskörű műszaki ismereteit és gyakorlati tapasztalatait jól hasznosította munkája során és ezekre szükség is lesz az új nagyüzem műszaki gondjainak megoldásához.

Beer elvtárs 50 éves, parasztsaládból indult. Felső kereskedelmi iskolát végzett, 1943 óta dolgozik szakmájában. 1957-ben jött vállalatulunkhoz, azóta dolgozik jelenlegi beosztásában. 1960-ban lépett be a pártba. Elvégezte a Marxista-Leninista Esti Egyetemet. Politikai és szakmai ismereteit, mint propagandista is hasznosítja.

Mindháromjuknak gratulálunk, nekik és az üzem újonnan kinevezett többi vezetőinek és valamennyi dolgozójának további munkasikerüket kívánunk.

Ülést tartott a vállalati pártbizottság

December 19-én megtartotta első munkaértékelését vállalatulunk pártbizottsága. Kovács István pb-titkár elvtárs beszámolt a vb megválasztása óta végzett munkájáról, majd Tóka Jenő igazgató elvtárs ismertette a vállalat 1971-es gazdasági-termelési feladatait. Harmadik napirendi pontként a pártbizottság jóváhagyta: az 1971 első féléves tervét. Ennek alapján a pb, illetve vb tárgyalni fogja többek között: a vezetés tömegkapcsolatát; a vállalati műszaki főosztály irányító, ellenőrző munkáját; a vállalati egészségügyi szolgálat tevé-

kenységét, a vállalat dolgozóinak egészségügyi helyzetét; az összevont I—IV-es üzem termelésbeindításának kérdését; a fiatal műszaki dolgozók gazdasági, politikai tevékenységének tapasztalatait; az EDÜ területén folyó pártoktatásnak hatását a politikai és gazdasági életre; a vb munkamódszerét; a szakszervezeti szervek munkáját, az üzemi demokrácia érvényesülésének kérdését; az iskolák, óvodák patronálásának tapasztalatait és a vállalati sportkör politikai nevelő munkájának értékelését.

T. B.

Cementálják a IV. üzem szállító aknáját

Szovjet technológiával és elég nagy költséggel — kb. 4 millió forint — utólagosan cementálják a IV. üzem szállító aknáját. 600 tonna cementet nyomtatnak az aknafal mögé.

Miért van szükség erre a hatalmas munkára? A szállító aknában óránként 55 köbméter fakadó víz van. Mivel behúzó aknáról van szó, ez a nagy víznyomás páratartalomként a bányára levegőjébe kerülne. Ezzel oly magas lenne a levegő relatív páratartalma, hogy igen nehezzé válna ott a fizikai munka. Ugyanott a szervezet a munka során termelt hőt verejtékezés és annak elpárologtatása által vezeti el. A nagy relatív páratartalmú levegő viszont nem képes felvenni a bőr verejtékét.

A cementálás akkor tekinthető eredményesnek, ha a fakadó víz kb. 5 köbméterre csökken óránként.

Engelmann József

G. M.

Kedves vendégek vállalatunknál

Fiataljaink megítéléséről, a munkás újságírás szerepéről

Beszélgetés Jász Dezső elvtárral

Kedves vendéggel találkoztak vállalatunk pártmunkásai az elmúlt hetekben. Jász Dezső elvtárs, aki több mint ötvenéves hivatásos forradalmár tevékenység után nyugállományba vonulva tölti jól megérdemelt „pihenő napjait”, Berlinből hazalátogatva, néhány napot töltött feleségével együtt vállalatunknál. Így módomban állt kötetlen formában beszélgetni Jász elvtárral, többek között a kommunista-újságírásról, a mai generációt foglalkoztató néhány más kérdéssel.

Jász elvtárs mozgalmi tevékenységét az első világháború időszakában, mint újságíró kezdte. Egyik éharcosa volt a kibontakozó forradalmi mozgalmaknak. A Tanácsköztársaság idején a Vörös Hadsereg komiszárja, majd az emigrációban, mint a „Komintern” funkcionáriusa 6 országban segített szervező munkájával a kommunista mozgalom kibontakozását. A spanyol szabadságharcban újból magas katonai beosztásban vesz részt. Ennek az ügynek éharcosa a második világháború napjaiban, mint katoná és mint politikus, s ezért küzdött a fasizmus leverése után mint tudományos kutató és író. Magyar nyelven viszonylag kevés műve jelent meg eddig, bár olvashattuk írásait a „Kortárs”-ban, Élet és Tudományban, a Tiszatájban stb. A Magvető a közeljövőben jelenteti meg gyűjteményes kötetét, Budapesttől—Budapestig címmel. A kötethez Diószegi András írt utószót, amelyben így emlékezik Jász elvtársról:

„Jásznak meg van tehát a helye történelmünkben. Egyike volt a magyar munkásmozgalom legjelesebb katonáinak, helye az ötvenéves történelmi múlt kontextusában Stromfeld, Landler, Münnich, Zalka mellett van. Irányt tart érdemei elismerésére a nemzetközi munkásmozgalom „civil” gárdája is. A „névtelen” pártfunkcionárius bonyolult megbízatásokat teljesítve, mind több és több képességét bontakoztatta ki a párt érdekében. Nem volt számára semmi idegen, ami meggyőződését szolgálta. Nyelve, érzése szerint — bár neve román, osztrák, német, holland, spanyol, francia KP nyilvántartásokba lett bejegyezve — megmaradt magyar kommunistának, aki Internacionalista célokért áldozta éveit.

S bár magyarul újból csak visszaemlékezésben szólalt meg, induló évei alapján és visszaemlékezése formáját tekintve is, oda kell sorolnunk a magyar kommunista újságírás úttörői közé. S ez egyben azt is jelenti: Ne azon körön belül van, amelyikben az újságíró Gábor Andor, valamint Illés Béla, Lengyel József, Kahána József stb. egyezőval annak az egykori forradalmár generációnak képviselői sorolandók — akik 1919-ben a fiatalságot jelentették, ma pedig a munkásmozgalom „heroikus” és „hétköznapi” feladatait egyaránt becsülettel megoldó legidősebb korosztálynak, a párt meg-alapítóinak a szóvivői.”

A nagy útnak korántsem ért még végére Jász elvtárs. Napjainkban, mint hadtörténész folytat tanulmányokat és jelentet meg

műveket idegen nyelven és mint mosolyogva hozzátette, most már módjában áll vissza-vissza térni első szerelméhez, az újságírásához is.

Ilyen óriási tudás, ismeret és tapasztalat-halmaz birtokában, az évekkel dacoló feszített munkatempóban is van ereje Jász elvtársnak odafigyelni a világeseményekre, ezen belül a magyarországi eseményekre, fejlődésünk problémáira. Erre mutat, hogy teljesen otthonosan mozgott a kongresszus előtti politikai légkör számos kérdései között.

Kihasználva az ember életében elég ritkán adódó lehetőséget, többek között megkérdeztem veterán vendégeinket, hogyan látja a mai „generációs problémánkat”, milyennek ítéli fiatalságunkat?

— A mai magyar fiataloknak számos jó tulajdonságai közül kiemelkedő a szembetűnően magas szakmai és politikai-ideológiai képzettségük — válaszolt Jász elvtárs. — Számos helyen, többek között vállalatunknál, de katonai alakulatoknál is módomban volt közvetlenül is beszélgetni fiatalokkal. Akaratlanul is arra gondoltam ezeken a találkozókon, hogy az 50 évvel ezelőtti fiatalság, ha ennyit tudott volna, sok minden jobban ment volna. A mai fiatalság alapvető gondjai a jelenlegi gazdasági adottsághoz, az életszínvonal kérdéseihez kötődik. A gazdaság fejlődésével ezek a gondok fokozatosan eltűnnek, a feszültségek feloldódnak. A fiataloknak látni kell, hogy ezek az idősebb korosztálynak is gondja. Az idősebbeknek viszont sokkal nagyobb türelemmel kell közeledni a következő lépcső „fő teherviselőjéhez” és biztos, hogy egyre több kérdésben találják meg a közös nevezőt. Mind két oldalon számos előítéllettől kellene megszabadulni.

Nyíltan kell erről beszélni. Az igényesség egymással szemben és az élet-

tel szemben, nem hiba. Hiba a türelmetlenség. Főleg a fiataloknak ezt kell, hogy leküzdjék és jobban számoljanak a reális lehetőségekkel. Az öltözködés, más külsőségek, beat-zene stb. túlzott előtérbe kerülése, átmeneti jelenségek. Részben a fiatalok korával függnek össze, de érződik a nyugati behatás is. Ezekhez megfelelően kell hozzáállnunk.

Mit tart Jász elvtárs a munkás sajtó, a kommunista újságírás legfontosabb feladataként?

— A lenini utmutatásnál ma sem lehet jobbat adni, — kezdte fejtegetését Jász elvtárs. — A valóságot tükrözni a fejlődés szemszögéből. Tájékoztatni és a közös cél érdekében befolyásolni. Minél kevesebb frázist és minél több tényit. Az igaz úgy mellett harcosan kiállni. Az üzemi sajtó komoly eszköz lehet az üzemi légkör alakításában és ebbe a munkába minél több egyszerű dolgozózt kell bevonni. Olvastam az Ércbányász novemberi számát és úgy láttam, az önk újságja tükrözi az előző törekvéseket — mondotta Jász elvtárs.

Nagyon jól estek a munkásmozgalom neves veteránjának elismerő szavai és csak megerősítenek bennünket további munkánkban, amiben tudjuk, sokat kell még javulnunk.

A számomra rendkívül érdekes, tanulságos beszélgetés még hosszabban elnyúlt, de nem nyújthatom tovább ezen kis beszámolómat. Ezúttal még egyszer megköszönöm Jász elvtárs vállalatunknak adott útmutatását, bízva abban, hogy módunkban lesz még más alkalommal is hasonló meghitt beszélgetésre — további sikerekben gazdag, egészséges, békés, hosszú életet kívánok kedves feleségével együtt.

Tóth Béla

Hasznos időtöltés

A Zsolnay múzeumban jártunk

Az ez évben megrendezett Bányász Kulturális Hónap keretén belül a munkásszállásunkról egy csoport indult el és keresette fel a pécsi Zsolnay Kiállítását. A látvány amiben részük volt megérte a fáradságot melyet a múzeumlátogatók vállaltak.

Zsolnay Vilmos és családja Magyarországon — pontosabban Pécsen — Európa szerte rangos helyre emelte a kerámiaművészetünket.

A kezdeti formakeresés után Zsolnay és neves iparművészekből álló alkotógárdája — két leánya a kor legjobb kerámikusai közt voltak — szebbnél szebb alkotásokkal lepték meg a világot.

Kikísérletezték a kaolinmentes földpátos alapanyagát és még egy sor egyedi

„Nyílt levél”

Illetékesek válaszolnak

Hivatkozva a december hónapban megjelent Ércbányász c. lapban „Nyílt levél” címmel, közöljük, hogy a panaszt kivizsgáltuk és válaszukat az alábbiakban adjuk meg:

A kivizsgálás során megállapítottuk, hogy a panaszos állítása nem vitatható, vagyis a Sütőipari V. valóban a november 7-i ünnepek előtt, úgy mint más kettős, vagy hármas ünnepek előtt, előszállítást eszközölt. Ezen árut, illetve kenyeret bolti dolgozóink a Bk. M. rendelet értelmében a sütéstől számított 3 napon belül értékesíthetik. Ezen időn túl a kenyér értékesítése nincs engedélyezve. Szíves tudomásukra hozzuk, hogy a Sütőipari

V. ünnepek előtt csak előszállítással, illetve előszállításal tudja biztosítani a lakosság kenyér ellátását, mivel kapacitása nem teszi lehetővé, hogy 1 nap alatt a 2, vagy 3 napos kenyér szükségletet legyárthassa.

Sajnálattal kell még tudomásukra hoznunk, hogy egyes vásárlóink igényének ellenére sem tehetünk olyan ígéretet, hogy a jövőben kettős, vagy hármas ünnep előtt, csak friss, meleg kenyeret tudunk biztosítani, tisztelt vásárlóink részére.

Kérjük a fentiek szíves tudomásul vételét.

Dr. Bácskai Frigyes
igazgató

Nyílt javaslat

Alulírott azzal a javaslattal fordulok az illetékesekhez, hogy az uránvárosi 7 emeletes épületeknél elhelyezett hirdetőtábla gondolatáért és annak gyakorlati kivitelezéséért járó újítási díjat az arra jogosult személyeknek (személyeknek) a legközelebbi időn belül kiutalni szíveskedjenek.

Indoklás:

1. Nagyon jó dolog az, ha városunk lakosságát minél szélesebbkörű információk érik. S ennek egyik eszköze a jó hirdetőtábla is.

2. A kultúra iránt érdeklődő embereknek pedig különösen jó szolgálatot

tesz, mert figyelemmel kísérelhetik róla a mozgó műsorát.

3. De nagyon jó az utazó közönségnek is, mert a buszra való várakozás közben bepillantást nyerhetnek a képeken keresztül a filmek világába is.

4. És nem utolsósorban a város képét is előnyösen emeli egy képeit és plakátjait gyakran változó hirdetőtábla.

Hogy mindebből egy szó sem igaz?

De hát akkor miért állították oda??!!

Nagy Sándor

„A kapukulcs”

Az Ércbányász decemberi számában megjelent a „Kapupénz-átalánnyal” kapcsolatban az alábbiakat közöljük

A kapukulcs használatát és kulcsokért az egyszerű beszerzési árának megfelelő összegű térítését és a havonta fizetendő 5 forint kapupénzátalány fizetését a 3/1965. (III. 21.) EM. sz. rendelet részletesen szabályozta.

Lényege az, hogy a házkezelője az épületben lakó és 18. életévét betöltött személyeknek — egyes esetek kivételével — kapukulcsot adhat térítés ellenében. A kulcsokért ellenkivül havonta 5 forint átalányt kell fizetni, mely tel-

jes egészében a házfelügyelőt illeti meg.

A kapukulcsokat házanként nyilvántartásba kell venni, meg kell számozni. Ez érthető is társadalmi tulajdon védelmében, mert többször előfordult, hogy kapuzárás után illetéktelenek bementek a házakba és ott lakásokban, alagsori helyiségekbe betörték.

Egyébként a házfelügyelő a kapuzárás után az épületbe érkezőknek, illetve távozóknak köteles kaput nyitni, az előírt díjazás mellett, de mivel a házfelügyelőnek is éjjel kell pihenni, így csöngetésre fel kell öltözködni és csak azután mehet kaput nyitni, ami időbe telik és addig a ki- vagy bejövőknak várakozniuk kell. Ezért a bérlőknek is érdeke, hogy kapukulccsal rendelkezzenek.

Amennyiben a bérlő, vagy családtagja nem rendelkezik fentiek szerint kapukulccsal, úgy a házfelügyelő tartozik kapuzárás után kaput nyitni, de ebben az esetben éjjel előtt 0.30, míg éjjel után 0.60 forintot tartoznak fizetni.

Dr. Palotás Géza
jogtanácsos

Megjegyzés: Az idézett EM. rendelet létezését cikkírónk nem vitatta, mi sem. A rendeleteket is emberek szerkesztik és emberek meg is változtathatják. Véleményünk szerint a rendeletet is megváltoztatnák, ha elgondolkodnának a cikk mondanivalója felett.

Szarka Tibor

(Szerk.)

LAPSZEMLE

Megjelent a Munkás Magazin

A Kossuth Könyvkiadó Munkás Magazin címmel új folyóiratot adott ki az elmúlt hónapban. Ez a sajtótermék a munkássághoz, elsősorban a fizikai dolgozókhöz kíván szólni, számot adva arról, hogyan változik az idő, a világ, és hogyan változnak a munkások, akik maguk alakítják a világot.

A Munkás Magazin évente hat alkalommal jelenik meg.

Már az első szám is igen gazdag tartalmú. Színes cikk ismerteti pl.: Plóker Ignác életét. Mennyi idő marad élni? címmel a munkásasszonyok pihenésének, szórakozásának és művelődésének problémáiról kapunk tájékoztatást. Idősb Szabó István, a salgótarjáni munkásból lett Kossuth-díjas szobrászművész életéről „Fába faragott bányászok” címmel közöl több képpel illusztrált riportot. E néhány kiragadott cikk is bizonyítja a lap sokrétűségét.

A Munkás Magazin beszerezhető a Kossuth Kiadó üzemi könyvtérjében. Ára: 3 forint.

Miről ír a Pártélet?

A Pártélet decemberi száma csaknem teljes egészében a X. pártkongresszussal foglalkozik. Közli a kongresszus dokumentumait: határozatot a párt munkájáról és a további feladatokról; az MSZMP Szervezeti Szabályzatát; a párt új vezető szerveit és a Fellebbviteli Bizottság jelentését.

Párttagjaink nyilván érdeklődéssel olvassák és tanulmányozzák a módosított Szervezeti Szabályzatot, mivel ezt eddig sajtó nem közölte.

A Fellebbviteli Bizottság jelentése — a X. kongresszushoz beterjesztett egyéni kérelmekről — szintén először kerül az olvasók elé.

A Pártélet további részében a X. kongresszus pártmunkával foglalkozó anyagaiból találunk összeállítást az olvasók, amelyet a pártoktatásban is hasznosítani lehet.

Juhász Károly

Klubdelután eszperantó nyelven

Kint hűvös, borongós idő, itt bent kellemes meleg. A IV. emeleti teremben fehér asztalok hosszú sora.

Megérkeznek a városi vendégek — a pécsi ifjú-sági csoport tagjai — első között Pallós Istvánné, a megyei eszperantó szövetség titkára, akik a helyi csoport meghívására jöttek el a közös klubfoglalkozásra. A szokásos köszöntő és üdvözlő szavak után Radocky Gyula verse következett, majd a vendégek Petőfi verseket szavaltak, eszperantó nyelven. Közben humoros jelenetek következtek, tartalmukat magyarul is ismertették.

Katus László

Az M-15-ös brigád rekordja

Ezer méter négy hónap alatt

Korábbi számunkban hírt adtunk, hogy új rekordot értünk el vállalatunknál. A Kutató-Mélyfúró Üzem M-15 brigádja Zif-1200 típusú fúróberendezéssel 1970. július 6-tól október 28-ig egy ezer méter külszíni fúrólyukat mélyített le. Ez volt a lényeg, de mi is van mögötte?

Farkas László, a berendezés vezető fúró mestere régi vállalati dolgozó, elismert, jó szakember. Csendes, nyugodt, de határozott embernek látszik. Mi az ő véleménye erről a szép teljesítményről, hogyan érték el?

„Sok függ attól, ki milyen elhatározással jön a munkába; akar-e dolgozni, pénzt keresni, vagy csak muszájból. Hiába a legjobb gép, az emberen igen sok múlik.

A mi brigádunk mindent megtett a jó teljesítmény elérése érdekében. A lényeg az, hogy mindig dolgozni kell, őrség, vagy gépjavitás ideje alatt is. Hiszen mindig van mit csinálni, gépet ápolni, javítani, rendet rakni. Így lehetett elérni, hogy berendezésünk már 3 éve alig volt mentés, illetve emiatt termelés kiesés.

És persze a műszaki feltételek. A technológiai előírások pontos betartása, a jó szerszámok és a jó iszap-technológia is lényeges sze-

repet játszott. Ezért nem volt évek óta selejt-métereink, szinte ismeretlen a szerszám megszorulása, a lyuk összeomlása, a mentés. Ezzel összefügg az is, hogy az idén az első és a harmadik negyedévben megnyertük a tornyok közötti baleseti és tisztasági versenyt.

Ez a rekord még jobban összerázta a brigádot. Már kétszer értük el a Szocialista brigád címet, biztosak vagyunk benne, hogy az idén is sikerül. Egyébként is jó, összeszokott társaság ez. Az őszinte, baráti, hang a jellemző, veszekedés torzalkodás nincs.

A fizetés? Hát igen, a pénzből sohasem elég, lehetne több is.

Tavaly is elsők voltunk az üzemből 1903 m-rel, s az idén már 1804 métert fúrtunk, s minden reményünk megvan ahhoz, hogy elérjük a 2000-t, s ez erkölcsileg és anyagilag is előnyös lesz számunkra.

MIT MOND AZ ÜZEMVEZETÉS?

Kovács István fúrás főmérnök: — Mint műszaki, először számokra hivatkozom. A berendezés idejéig mérlegét (a munkaidő százalékos megoszlását) hasonlítva az üzemi átlaghoz, igen érdekes számokat láthatunk

M-15 brigád	Üzemi átlag
Hasznos idő	81,8% / 62,2%
Tiszta fúrás	42,8 / 27,3
Mentés	1,6 / 8,7

Nyilvánvaló, hogy a technológiai utasítások pontos betartása és a jó munkaszervezés hozta meg a gyümölcsét. Ennél a berendezésnél évek óta tartó folyamat ez.

A brigád tagjai is kiváló emberek, de arra is emlékszem: az üzem első szocialista brigádjának, az akkori M-2-nek, Farkas László volt a vezető mestere. Gondolom, ez sem volt véletlen. Persze nem szabad elfeledkeznünk a kiváló műszaki irányításról sem. Soós Sándor főfúró-mester nagyszerű munkát végzett a toronynál, nem különben a magasabb műszakiak is. Elismerés és díszret illeti őket.

A fúrás nemcsak lyuk a földben, hanem fontos adatokat ad a geológusoknak. Lényeges tehát a minőség is. A kérdésekre Gárdonyi Ervin és Rózsás Ferenc geológusok válaszolnak:

— Az elvégzett munka nemcsak mennyiségi, hanem minőségi is. A mélyből kiemelt kőzetanyag, a fúrómagok mennyisége igen jó, meghaladja az előírtat. A tervezett három átméretű típus közötti átmenetet, a geológiai előrejelzés alapján a legideálisabb helyen alakította ki a brigád. Ez persze csak úgy lehetséges, ha a toronynál geológizálnak egy kicsit, tehát figyelik a fúrómagot, felismerik a fontosabb kőzeteket és ennek alapján cselekszenek. Így érték el, hogy a fúrás ferdesége a tervezettnél, illetve az előrejelzetten belül maradt. Most gyökérágot fúrunk, ilyen munkával sikerül majd a 2000 méter.

— Sokat jelent egy fúrás gyors leemlélyítése, hamarabb kaptunk adatokat a kutatás továbbviteléhez, a többi fúrás megtervezéséhez. A minőség ellen sem lehet kifogás.

Szerencsésük volt? Igen, az is! De csak „is”, mert igaz hogy a fúrás nem harántolt, bonyolult réteg-összetétel, a település nyugodt volt, nagyobb töredezett zónák nem voltak, mégis hasonló körülmények között sem ért el még fúróberendezés ilyen szép eredményt. A szerencse azt segíti, akin lehet, akin érdemes segíteni!

A ragyogó, új rekord az egész üzemből visszhangra talált. Az eredményes munkáért a Szocialista üzemi rész cím másodszori elnyeréséért küzdő Kutatói Üzemrész valamennyi brigádja őszintén gratulált az M-15 berendezés dolgozóinak, és további sikereket kívántak a szocialista brigád cím újabb elnyerésére. Az erről szóló levelet Elek István kutatási főmérnök személyesen vitte ki a berendezéshez és adta át Farkas László vezető fúró-mesternek.

És végül, egy kis pénz is akad. A Kutató-Mélyfúró Üzem gazdasági, műszaki, politikai vezetősége nevében Suha Ferenc üzemvezető elvtárs 3000 forint rendkívüli prémiumot adott a brigádnak a rekordteljesítményért. Ő maga is a

legnagyobb elismeréssel nyilatkozott a brigád munkájáról.

Reméljük, szép teljesítményük és visszhangja, a megfelelő anyagiak a többi brigádnál is több és jobb munkára serkent.

K. L.

Gondoskodás a csökkent munkaképességről

Rehabilitációs munka a II-es üzemből

A csökkent munkaképességű dolgozók védelmére hozott kormányhatározat három éve jelent meg. Az eltelt idő elég hosszú ahhoz, hogy beszélhessünk a végrehajtó szervek gyakorlatáról, s e gyakorlatban szerzett tapasztalatokról.

Vállalatunk II. üzemből megtörtént az értékelés. Ennek alapján a szakszervezeti bizottság is megvitatta a problémát.

A beszámoló összefoglalja az 1968. január 1-e óta elért eredményeket. Megalakult a rehabilitációs bizottság. Összeállították azoknak az ún. védett munkahelyeknek jegyzékét, amelyeken csökkent munkaképességűek foglalkoztathatók. Nyilvántartásba vették és kategóriákba sorolták az érintetteket. Az első kategóriába azok kerültek, akiknek egészségi állapotát általános okok miatt romlott. A másodikba a foglalkozási betegségben szenvedők, a harmadikba az üzemi balesetesekek.

A beszámoló adatai szerint 53-mal több a védett munkahelyek száma, mint jelenleg a csökkent munkaképességű dolgozóké. A rehabilitációs bizottság és a gazdasági vezetés együttműködése kifogástalan.

Gondok mégis vannak. A védett munkahelyek zöme földalatti. Így azok, akik földalatti munkakörben nem foglalkoztathatók, nem jöhetnek ezeknél számításba. Vannak olyan munkahelyek is, amelyek szak-képzettséghez kötöttek. A rehabilitálandók zöme azonban nem szívesen vesz részt átképzésben, nem szívesen tanul tovább. Sokan lépnek fel túlzott igényekkel. Ezek nem teljesítése aránytalan reakció vált ki náluk. Ez részben a saját tájékozatlanságuk következménye. De akik könnyen kerülnek hangulati befolyásuk alá, azok sem elég tájékozottak.

Megoldandó probléma tehát akad bőven. Már az előbbiekből is kitűnik, hogy az első kategóriában az általános egészségromlás következtében csökkent munkaképességűek vannak tehát akik anyagilag nem rehabilitálhatók. Nem mondható mégsem, hogy ezek problémái minden esetben szubjektívek. Vitathatatlan, hogy az üzem a jogszabályok szellemében jár el. Az is, hogy ezek kereteit nem lépheti túl. Kérdés azonban — és ez felelős vezetőket is foglalkoztat —, hogy például a foglalkozási betegségek körét bezárhatjuk-e egyetlen betegséggel, a szilikózissal.

Mégegyszer a III-as üzemi népes fűtéséről

December 19-én teljesítette éves fémtermelését az üzem

Decemberi számunkban hírt adtunk, hogy végre megoldódik a táro népeskocsijainak fűtése. Elkészül a fedett csarnok és megoldódik a kocsik előfűtése is. Mint cikkírónk írta a dolgozók egészségvédelmét szolgáló beruházás munkálataiba nagy-

számban kapcsolódtak be szocialista brigádok és az elvégzett társadalmi munkák értéke közel 20 százalékkal tette ki a kb. másfél milliós beruházásnak. Sajnálatos állapottá vált a tervezés nem kellő összehangoltsága miatt az előre elvégzett munkálatok és a beszerelt berendezések egy része (elosztók és kábelek) kárbavesznek a beruházás teljes befejezésekor és ezzel a társadalmi munka értékével kb. azonos kár keltkezik. Ez utóbbi állítás — ami mint később kiderült igaz is, nem is — ellentmondást váltott ki az üzem vezetői és az építésbe társadalmi munkába bekapcsolódó dolgozók körében. Mi hát az igazság?

Nagy József pl., aki gazdasági cselédként, 6 éves kora óta dolgozik, 1953 óta bányász. Nálunk 1959-től dolgozik. Átesett a kötelező orvosi felvételi vizsgán és az időszakos orvosi vizsgálatokon. Kiváló vajúró, brigádvezető volt. 1965-ben lábtörése balesetet szenvedett. 1968-ig a lába teljesen rendbejött, keresetkiegészítése megszűnt. Ugyanakkor 50 százalékos rokkantságot állapítottak meg nála szívkoszorú érelmeszesedés és tüdőgyulladás miatt. Rokkant vajúrrá is minősítették. Jelenleg fűdős, 1815 forintos illetményel.

Teljes anyagi rehabilitálására nincs lehetőség, mert betegsége nem minősül foglalkozási eredetűnek. Ő maga, annak minősíti.

Mit tehetünk? A beszámoló tartalmaz néhány javaslatot. Így: erőteljesebb propagandamunka, tájékoztatás üzemi hatáskörben. Vállalati hatáskörben pedig a továbbképzés, szakoktatás megszervezése, célüzem létesítése, kooperáció az üzemek között és a Megyei Tanáccsal. Mindezek — különösen az átképzésre és célüzemre vonatkozó javaslatok — igen figyelemreméltóak. Utóbbira számos konkrét elképzelést hallottunk.

A gyorsabb ügyintézés azoknak, akiknek életszínvonalát súlyosan érinti a rehabilitációs eljárás — létfontosságú. E téren azonban nincs minden rendben. Kosztya József pl., aki ez év májusában a bányában enyhe agyrázkódást szenvedett, s néhány nap múlva otthon elájult, augusztus közepéig volt táppénzen és különböző kivizsgálásokon. Azóta 1320 forintért dolgozik a fűdőben. Keresetvesztése havi 3000 forint. A MUCSÓ szeptember 9-én vizsgálta felül. Azóta sem kapott határozatot, de további vizsgálatra sem utalták. Leletei is negatívak.

Csak megnyugvással vehetjük tudomásul, hogy az orvosok rendkívüli gondossággal és felelősséggel döntenek egy ember egészségi állapotáról. Kevesebb megnyugvásra ad okot a határozat körüli érthetelen késlekedés.

Problémák tehát vannak, s ezekre dolgozónk is figyelnek. Lapunk elsősorban az ő észrevételeikre, javaslataikra tart igényt, s azokat esetenként közölni is kívánja.

Dr. T. F.

alapján 1971 tavaszára megépülhetett volna a fedett csarnok és év végére a belső fűtés. Ez az időpont a X. kongresszus előtti időszak volt, amikor mint országosan, az üzemben is felfokozott aktivitás, kezdeményezés uralkodott. Megszületett a gondolat, építsék meg a csarnokot még a téli hideg beállta előtt. A gondolatot tett követte, a tervezők becsületére váljon, hogy időben szállították a részterveket. Ilyen körülmények között, a társadalmi munka segítségével december közepére elkészült a beruházás első üteme és a korábbi megrendelésben készült elektromos berendezésekkel ideiglenesen a kocsik előfűtése is megoldható.

Az első fűtött kocsik pont kintjártukkor, december 19-én indultak. Igaz, hogy az így beépített elektromos fűtőtestek, elosztók, páncélkábelek, a következő időnyben, a csarnok belső fűtésének módjában való megoldásakor feleslegessé válnak, de feltehetően akkor is felhasználhatók lesznek valahol és amit nem lehet pénzben kimutatni: mintegy 80 téli műszakkal hamarabb valósulhatott meg a kocsik előfűtése és védelme a beázásoktól.

Ez tehát az igazság a népes fűtésének beruházása körül és még valami: az üzem dolgozói által vezetett társadalmi munka nem volt beiktatva a hivatalos beruházási költségbe, vagyis, ha még azt is fedezni kellett volna ennyivel többbe került volna a beruházás.

Végül még egy kapcsolódó jó hír: Az üzem december 19-én, vagyis pontosan az első „megégszervények” indulásának napján teljesítette éves termelési tervét is. Ehhez és a dolgozók egészségét védő törekvésekhez is csak gratulálni tudunk.

Tóth Béla

Vigyázzunk egymásra és okuljunk!

Tisztelt Szerkesztőség!

Vállalati újságunk minden példányát örömmel veszem kezembe. Együtt örülök azokkal, akiknek munkában elért sikereiről értesít lapunk, mert meggyőződésem, hogy ezek mögött a munkasikerek mögött nehéz, de becsületos, egymást is féltő, óvó, gondos munka van. Az ilyen munka népszerűsítése elsőrendű feladata lapunknak. De csak az ilyen munkát és ilyen munkát végző dolgozókat szabad és kell példaként dolgozóink elé állítani.

Lapunk decemberi számában azonban nem ilyen egyértelműen valósult meg ez az elv.

„Munkasikerekkel köszöntötték a pártkongresszust” című írásban a II. Bányászati csapatok között olvasom a 39-es csapatot is, melynek tagjai már az 1971. első félévi tervükön dolgoznak.

Ezt a tényt nem vitathatom, de nem szeretném, ha

elfelejtjené vállalatunk egyetlen dolgozója is ennek a tervteljesítésnek október 22-én fizetett súlyos árát, amelyért a jog szerint ugyancsak egy, vagy egyes személyek vonhatók felelősségre, de erkölcsileg a szűkebb, vagy nagyobb közösség is felelős.

Ok nem köszöntötték a pártkongresszust! Nem hiszem, hogy gondolt volna erre a tényre Tóth Mária is, amikor ezt a csapatot nevezi a II. Bányászati legjobb csapatának. Meggyőződésem, hogy Barcsa elvtárs csapata, de a vállalat egyetlen csapata sem tekintti, nem tekintheti követendő példának.

Vigyázzunk egymásra és okuljunk! Biztos vagyok abban, hogy a 39-es csapat tagjai és munkatársaik is okultak.

Segítsünk nekik, de ne úgy, hogy az ilyen módon végzett munkát népszerűsítjük.

Horváth Bertalan

Felcsillant a remény

Mint mindenhol, nálunk is a legnépszerűbb sportág a labdarúgás, s éppen ezért szurkolóink, pártoló tagjaink már régóta várnak jó eredményt csapatunktól. Az elmúlt évekhez viszonyítva 1970-ben valóban változás következett be. Tavasszal a csapat megnyerte a félévfordulós bajnokságot és elnyerte az

EZÜSTLABDÁT ÉS SERLEGET.

De ennél is jelentősebb, hogy a félévfordulós bajnokságban kialakult az a csapat, amelyik az őszi fordulónál a mérkőzések nagy részét végig játszotta és nagyon értékes három pont előnnyel zárta azt. Labdarúgó csapatunk szempontjából annyira jelentős volt az őszi forduló, hogy érdemes róla kicsit bővebben írni. Meglepetésre gyenge rajtot vett a csapat. Az első fordulóban három pontot gyűjtött összesen, s ezzel a 10. helyen állt. Az eredmények így alakultak: Kaposvári Rákóczi 2:0, Győri Dózsa 1:2, Bauxit 3:4 és Mába-Szászvár 2:2. Azt hiszem, hogy legoptimistább szurkolóink sem remélték, hogy ebből a kátyúból kijut a csapat és olyan sorozatot produkál mint amilyen következett: Fűzfő 5:1, BTC 2:1(1), Almásfüzitő 2:0, Tán-acsics (idegenben) 5:0(1), Veszprémi Vegyész 2:1, Ajka 3:0. Hat mérkőzés, 12 pont és 19:3-as gólarány. Ezzel a csapat az elsőhelyre került. Ezután keletlen két mérkőzés következett; Szekszárd ellen hazai pályán 0:0 és a mezőny egyik leggyengébb csapata, a Zalaegerszegi Dózsa ellen idegenben 1:2-es vereség. Tetézte a bajt, Fekete, Péhl és Bendes sérülése, akik a további mérkőzéseken már nem tudtak a csapat rendelkezésére állni. Tehát Galgóczi edzőnek át kellett szerveznie a védelmet. Így az addigi megszokott védelem helyett a

STRASSZ, FARKAS I., GYÜRKE hátrvédhármas szerepelt, ráadásul Dorogon kellett nekik bemutatkozni. Ez a bemutatkozás kitűnően sikerült, eredmény 1:0, majd a Savária ellen 4:0, és a forduló utolsó mérkőzése Pápán 2:0. Ebből az is kiderült, hogy az új védelem — amelybe még Farkas II. húzódott hátra Fekete helyett — még gólt sem kapott. Ezzel a kitűnő teljesítménnyel csapatunk az első helyen végzett és megcsillant a remény előtűnt, hogy több évi próbálkozás után magasabb osztályba juthatunk, amennyiben ezért a játékosaink tavasszal is mindent megtesznek és a feljutást nem kész ténynek veszik. Hiszen még nagyon kemény 15 mérkőzés előtt áll csapatunk és nem szabad a legkisebb ön-elégültségnek sem jelentkeznie, mert az könnyen megbosszulhatja magát. A csapat szellemé, ereje és játékos állománya biztosított arra, hogy még sok örömet szerezzenek a tavaszi fordulón szurkolóinknak. Kitűnő munkát végzett a csapat felkészítésével

GALGÓCZI OTTÓ EDZŐ

aki új színt vitt az edzésekre és támadó szellemű elképzelése eredményes volt, mutatja ezt a 35 rúgott gól. A védelem 13 gólt kapott, ez nem sok, s a védelem jó játékát dicsőíti. Ha már a számoknál tartunk, néhány érdekes adat: a csapatban 15 mérkőzésen játszott: Farkas I., Farkas II. és Lubastyik, 14-szer: Borovác, Csöre, 13-szor: Doszpod, Szigeti, 12-szer: Bendes, Fekete, Szabó, 11-szer: Péhl, Vincze, 8-szor: Dr. Györkö, ezeken kívül: Görgényi 4, Várbiro 4, Korsós 3, Strassz 3, Gyürke 3, Lieber 2, Zoltai 1 mérkőzésen. A gólokon a következő játékosok szereztek: Farkas II. 9, Lubastyik 8, Csöre 5, Fekete 3, Szigeti 3, Vincze 3. Péhl 1, Strassz 1, Dr. Györkö 1, Görgényi 1 gólt lőtt. Érdekesként még annyit, hogy csapatunk 7 hazai mérkőzésen 11 és a 8 idegenbeli mérkőzésen is 11 pontot szerzett.

Szerencsére nem zavarta meg a szakosztály munkáját az, hogy a szakosztály vezetőség szeptember elején lemondott és új vezetőség került a szakosztály élére Peti József vezetésével. Az új vezetőség nagy buzgalommal kezdett munkához és megteremtették a nyugodt körülményeket a csapat

számára a bajnokságban való eredményes szerepléshez. Kivált a szakosztály vezetőségéből Bujtor Béla, aki majdnem egy évtizeden keresztül vezette a szakosztályt és igen komoly áldozatot hozott azért, hogy a labdarúgó szakosztály jelenleg ezen a szinten van. Hasonlóképpen meg kell említeni Szmolka Józsefet, aki szintén évekig fejtett ki eredményes munkát a szakosztály vezetőségében.

Labdarúgó csapatunk január 5-én kezd meg a felkészülést az 1971-es szezonra. B.

Sporthírek

Koleszár György, a kézilabda csapatunk kitűnő játékosa az utánpótlás válogatott tagjaként részt vett a Iovói Olimpiai Reménységek Tornáján, amelyen öt szocialista ország hasonló csapatai vettek részt. Sajnos a magyar csapat csak az ötödik helyet szerezte meg, de ez nem Koleszár játéka miatt.

Tekeszakosztályunk a területi összefogott bajnokságban elért helyezése alapján jogot szerzett a szegedi osztályozó mérkőzéseken való részvételre, de közepes teljesítményük nem volt elegendő az NB II-be való jutáshoz.

A január 10-én kezdődő kézilabda terem kupára kézilabda szakosztályunk három csapatot nevezett. Felöltött I. és II., valamint Ifjúsági csapatot. Az elmúlt évben első csapatunk a második helyen végzett, bízunk benne, hogy a mostani mérkőzés sorozaton az újdonsült NB I B-s csapatunk újból megálja a helyét.

Január 24-én tartja sportklubunk küldött közgyűlését. Ezen a közgyűlésen ünnepli 15 éves fennállását, s azok részére, akik a 15 év alatt tevékenységükkel jelentős segítséget nyújtottak a klub fejlődéséhez, emlék plakettel jutalmazták.

Kiürült a Plató is

Eltűnt az utolsó fehér folt is a vállalati térképről. Október végén teherautók jelentek meg a platói lakótelepen, s költöztették le a Szigeti úti új épületekbe a még itt lakó 81 családot.

Családokat, melyek az elmúlt hat-hét év folyamán az albérleti uzsora és kényelmetlenség elől menekültek ide. A barakokat az építők használták munkásszállásként, majd visszadták vállalatunknak. A lakáshány enyhítése érdekében jelentős anyagi áldozatokat vállaltunk, hogy a sivar termeket fődémekkel, válaszfalakkal, festéssel elfogadható, átmeneti lakásokká alakítsuk. Akik itt lakást kértek, jobb helyzetbe kerültek, mint korábban voltak. A lakók részben cserélődtek, de a lakótelep problémái változatlanul megmaradtak. Gondoskodni kellett élelmiszer- és vegyesboltról, közlekedésről.

Ha ma kimegyünk a Platóra, elgondolkodunk, hogy is élhettek itt az emberek, családok, gyermekek. 12 épület áll itt, hullt vakolatú falakkal, elhagyatottságukban rideg, kicsiny helyiségekkel. Az udvarok helyiségekkel. Az udvarok helyiségekkel. Az udvarok helyiségekkel.

Kitüntetések, jutalmak

Munkavédelmi ankét a III. sz. Bányüzemben

A III. sz. Bányüzem vezetősége és szakszervezeti bizottsága 1970. novemberében munkavédelmi ankétot rendezett. Az üzem 1970. évi baleseti helyzetének és balesetelhárítási tevékenységének ismertetése után, a balesetmentes munkát végző dolgozóknak, valamint a társadalmi munkavédelmi örhálózat kiváló munkát végző tagjait kitüntetésben és jutalomban részesítették. „Munkavédelemmel a szocialista ércbányászati” kitüntetésben 20 dolgozót

Varga Ernő

Dr. T. F.

Olvasóinkhoz!

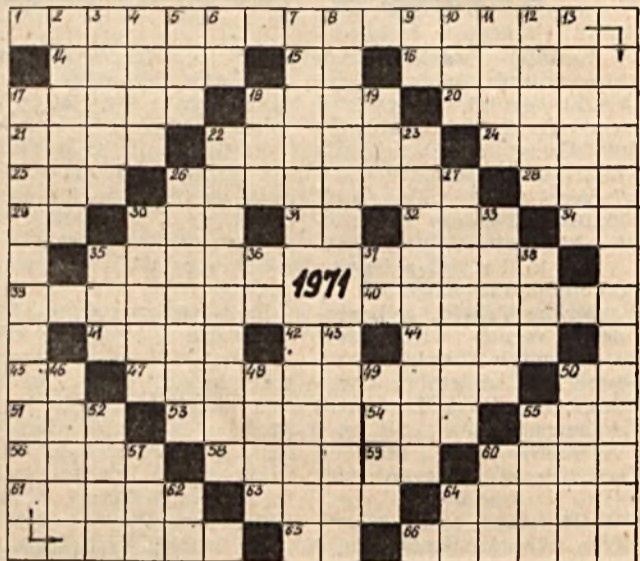
KEDVES OLVASÓK!

1971. január 1-től vállalati lapunk havi két alkalommal, 4-4 oldalon jelenik meg. A lap éves előfizetői ára 12 forint. Kérjük, hogy amennyiben még nem jegyeztette elő előfizetési igényét, jelentse ezt be szakszervezeti bizalmijánál, mert példányonkénti árusítást ez évben sem tervezünk. Azért dolgozunk, hogy lapunk hasznos eszköze legyen vállalatunk nagyobb és kisebb kollektívájának, személyesen Önnek is, a termelés, a gazdálkodás, a politikai, társadalmi, kulturális és sportélet eredményeinek kibontakoztatásában, a szocialista-demokrácia gyakorlati megvalósításában. Közös céljaink elérését segíti, ha vállalatunk minden dolgozója olvasója egyben munkatársa is lapunknak. Az új évben is várjuk támogatását, írásait, javaslatait, észrevételeit.

Szerkesztő bizottság

KERESZTREJTVEÉNY

Beküldendő a vízszintes 1. és függőleges 17. sorok megfejtése január 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes: 14. Szögfüggvény. 15. Igeköltő. 16. Rovar. 17. Katonai egység. 18. Statisztikai egység. 20. Ital ez? 21. Szekély — oroszul. 22. Vissza: bájos. 24. Üsd. 25. Lakat. 26. Borkezelést végzek. 28. SEA. 29. Üres tár. 30. A vízszintes 39. közepe. 31. SA. 32. LAR. 34. Azonos mássalhangzók. 35. Világító eszköz. 37. Női név (plusz t). 39. Tétlen. 40. Rámsegítő. 41. OMDE. 42. Akarat szülője. 44. MZLI. 45. Előd. 47. Egy bizonyos fajta mérgezőgögyasztó. 50. Juttat. 51. Ital. 53. Főér. 54. ISA. 55. Védő. 56. Vissza: majdnem senki. 58. Városrész Camberrában. 59. VT. 60. Ingerületvezető elem. 61. Valódi. 63. Kevert láma. 64. Juttat-e. 65. Régi római pénz. 66. Török palota.

Függőleges: 2. Kutya fajta. 3. NIRAR. 4. Kenderfű páratlan betű. 5. AUD. 6. Azonos mássalhangzók. 7. Mint vízszintes 22. 8. Áruha bocsátja. 9. Indulatszám. 10. Hegy a Dunán túlon. 11. BNOV. 12. Gyümölcs. 13. Lószerszám. 18. AEF. 19. Művelhető ige képző. 22. Vég nélküli időmérő. 23. ... a hasznos-

sal összeköti. 26. Alvás közben észlelte. 27. Nem tegezve. 30. Trópusi növény. 33. Rám tülzel. 35. Össze-vissza lap. 36. AÓ. 37. Második betűjét kötőzve: érzékszerv. 38. TAI. 42. Írógéptípus (mosószer is). 43. Pézsköltés. 46. Vissza: női név. 48. Város a Szovjetunióban. 49. Város Finnországban. 50. Latin köszöntés. 52. Idegen férfinév. 55. Vagy — nemetül. 57. Féreg. 60. Helyhatározó szó. 62. Kötőszó. 64. Névelő.

A decemberi számban közzölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

„Mert hó ragyog kint és
pehely
szűzös pehelyre száll
újra,
fehérre hófehér.”

Könyvjutalomban részesült:

Herner József I. sz. Bányüzem, Nemes Ernő III. sz. Bányüzem, Németh Jenőné Központ.

Juhász Károly

HÍREK

A két gép tengelyei közül csak az egyik megfelelő. A másikat újra kell gyártani, mivel az anyaghibás volt.

A II. üzem szb megbízásából az Urán Amatőr-film Stúdió filmet készített egy szocialista brigád egész éves életéről. A film bemutatja a brigád tagjait munka és szórakozás, családi és társadalmi élet közben. A forgatást 1971. decemberében fejezik be.

Az 1970. évi KIM—KIT mozgalom dolgozatait túljutottak az első értékelésen. Alábbiakban közöljük az egyes üzemekben elbírált, illetve vállalati értékelésre továbbkerült dolgozatok számát:

zsűrizett dolgozatok	továbbjutott
I. Üzem	24
II. Üzem	10
III. Üzem	21
IV. Üzem	—
Központ	26
Szolgáltató	7
Kis-Kut	22
ÉDÜ	12

A Kutató-Mélyfúró Üzem dolgozatait a külszolgáltató miatt csak januárban értékelik.

A II. sz. Bányüzem patronálási szerződést köt az Éptők útja-i Általános Iskolával.

Értesítjük munkatársainkat, akik részt vesznek a Pécsi Esti Újságíró Stúdió tanfolyamán, hogy a következő előadás 1971. január 11-én 17.00 órakor lesz a Bartók Klubban.

Munkásszállónk közönség szervezője, Mezőfi János elvtárs az 1970-es évben végzett kiváló tevékenységéért a Művelődésügyi Minisztérium elismerését és 1000 forint pénzt jutalmát kapta.

Szerkesztőségi üzenet

Buzády György — Anyag-és Áruforgalmi Főosztály — cikkét megkaptuk, köszönjük. Leközlésére anyagtorlódás miatt jelen számunkban nem került sor. Hasonló okok miatt maradt ki a Dzsingisz kán unokái közötti folytatás utóiratának is.

Szerkesztőségünk következő munkacirketűzetét 1971. január 5-én tartja 15 órai kezdettel a szokott helyen.

MECSEKI ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A épület I. 5.

Telefon: 14-61 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 13-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaknál.

Előfizetési díj évre 12.— Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKÉNT.

MEV Nyomda

Felelős vezető: Hangos Lajos

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1971. JANUÁR 15.

Bakonya nyereséggel zárta az elmúlt esztendőt

Készülődés az új évré

Híven a hagyományokhoz, 1970. december 30-án évzáró ünnepélyt rendezett az üzem gazdasági, politikai és társadalmi vezetése az éves munkában elért eredményekről. A 180 meghívott dolgozó előtt Lábán János üzemvezető elvtárs ismertette az 1970. évi tervteljesítés tényezőit, majd nagy vonalakban közölte az 1971. évi tervszámokat is. A megjelentek örömmel hallották, hogy üzemünk az 1970. évben is nyereséggel dolgozott és becsülettel teljesítette tervét.

Az üzemvezető elvtárs beszéde után sor került a jutalmak átadására, elsősorban a kongresszusi munkaversenyben első három helyezést elért produktív-, bányafúrós-, gépészeti-brigád, valamint a legjobb szállítási szak és a legjobb termelő körlet részére. A fenti brigádok között vándorzászlókat, okleveleket, üveg pezsgőket, valamint összesen 22 500 forint pénzt jutalmat osztottak ki. A továbbiakban az üzemvezető elvtárs személyesen átadta a jutalmakat az egész éves jó munkájáért néhány dolgozónknak. Ez

jelképes volt, mert a jelenlévő 180 fő mindegyike pénzjutalomban részesült, összesen 75 600 forint összegben.

Ezenkívül évvégi célpremiúmunként a fizikai dolgozók között 300 000 forint jutalom lett szétosztva. Kedves színfoltja volt az az ünnepségnek, amikor Lábán elvtárs elbúcsúztatta Wenczler Fridolin elvtársat, aki most ment nyugdíjba, sok, hosszú év becsületes munkája után.

—é—

A kongresszusi munkaverseny lendületével az új évben is

E hó 10-én tartotta az összevont I-IV-es, ma már IV-es üzem kibővített műszaki konferenciáját. A konferencián résztvettek az üzem párt- és társadalmi szervei, gazdasági vezetése, műszaki dolgozói, valamint

a szocialista brigádok vezetői. Itt került sor a jubileumi munkaverseny, majd az ehhez kapcsolódó X. pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny helyezettjeinek megjutalmazására.

A háromszakos termelő csapatok közül		
I. helyezett	41-es csapat	1034,6 ponttal
II. helyezett	9-es csapat	1024,6 ponttal
III. helyezett	27-es csapat	961,2 ponttal
Egyszakos csapatok:		
I. helyezett	11-es csapat	1093,5 ponttal
II. helyezett	8-as csapat	1039,7 ponttal
III. helyezett	52-es csapat	1039,0 ponttal
Bányafúrás:		
I. helyezett	B-1	944,4 ponttal
II. helyezett	B-5	868,8 ponttal
Perforátorosok:		
I. helyezett	P-11	P-12
II. helyezett	P-3	
Körletek:		
I. helyezett	I. körlet	869,9 ponttal
II. helyezett	III. körlet	829,2 ponttal
III. helyezett	II. körlet	773,6 ponttal
Gépészet:		
I. helyezett	Külszíni villanszerelő brigád	
II. helyezett	Földalatti villanszerelő brigád	
III. helyezett	Szerszámgépkarbantartó brigád	

E műszaki konferencia a kongresszusi munkaverseny értékelésén túl foglalkozott az üzem 1971. évi feladataival is.

A csapatok, brigádok, részlegek, körletek, 1971. évi felajánlásait nagyrészt megtették.

A felajánlások lényege: Teljesítmények növelése, biztonságos munkavégzés, és önköltségsökkentés. Többet, jobban, olcsóbban, biztonságosabban.

Az üzem párt-, társadalmi szervei, és gazdasági vezetése e felajánlások figyelembevételével teszi meg a IV. ötéves terv első évének

sikeres teljesítésének érdekében vállalását. A vállalások teljesítésének biztosítása érdekében javasolja az üzem dolgozó kollektívájára felé, az egész évré szóló munkaverseny beindítását, melyet a IV. ötéves terv első évének sikere érdekében kíván szervezni. A munkaverseny három különálló szakaszban folyik.

Az első szakasz: május 1-ig.

A második szakasz: bányasznapig.

A harmadik szakasz: az év végéig tart.

Minden szakasz lezárása

után kerül majd sor a helyezéseknek is megfelelően megérdemelt jutalmak ünnepélyes átadására.

Éves szinten, mintegy félmillió forint a kitűzött jutalom összegek nagysága.

Reméljük, hogy ez, a most kibontakozóban levő munkaverseny az elmúlt évhez hasonló sikereket hoz, és vállalatunk ma már egyik legnagyobb termelő üzeme, a IV-es üzem bizonyítja, hogy mindent megtesz népgazdaságunk IV. ötéves terve első évének, majd egészének teljesítése sikeréért.

Györkös József

Gonda János
csap., vez. v.

Munkaértekezlet az elkövetkező évek munkájának elősegítésére

A Kutató-Mélyfúró Üzemben a Kísérleti Kutatási Automatizálási Üzem szakembereinek részvételével 1970. november 26-án közös munkaértekezletet tartottunk, amelyen értékeljük az eddigi közös tevékenységünket.

Az értekezlet megállapította: a Kutató-Mélyfúró Üzemet sokrétű feladatának megoldása közben a Kísérleti Kutatási Automatizálási Üzem számtalan területen segíti. Csak a lényegesebbeket említve: új műszerek készítése, a használatban levők paramétereinek bemérése, közetminták geofizikai és vegyi elemzése, ásványközettani vizsgálatok végzése stb.

A munka volumenét csupán egy számmal szeretnénk érzékeltetni: az elvégzett munkák a kutatási költségekben 10 száza-

Versenyezzünk!

A MÉV III. sz. Bányászati 28-as ifjúsági szocialista brigád tagjai a vállalat vezetőségének felhívása alapján indítványozzuk, hogy az 1971-es évi munkaversenyt a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének XX., a SZOT XXII. és a KISZ VIII. kongresszusa jegyében indítsuk és folytassuk le.

E munkaversenyben vállaljuk:

1. A szocialista brigádmozgalom hármas jelszavának megfelelően brigádunk valamennyi tagja szakmai és politikai továbbképzésen vesz részt.

2. Brigádunk munkáját a biztonsági és technológiai fegyelem szabályainak maximális betartásával végezzük és szakmai tervünket 115 százalékra teljesítjük.

3. Vállaljuk, hogy csapatunk az 1971-es évben 15 százalékos anyagmegtakarítást ér el.

4. Brigádunk vállalja, hogy 1971-ben részt vesz az újítási mozgalomban és két darab újítást ad be, amelyeket alkalmaz, valamint a Kis-Kút Üzemtől egy új technológiát kísérletre átvesz.

Felhívjuk a vállalat valamennyi szocialista brigádját, hogy vállalatunkhoz csatlakozzanak, hogy munkánk segítségével elő a IV. ötéves tervünk sikeres megkezdését, s a vállalat 1971. évi gazdasági feladatainak teljesítését. A 28-as ifjúsági szocialista brigád nevében:

Tartalomból: Erősödnek kapcsolataink

a bolgár Dimitrov Komszomol szervezeteivel

Autósok, motorosok figyelmébe

Szindinamikai kísérletek az ÉDÜ-ben

Labdarúgóink megkezdték felkészülésüket

FELHÍVÁS

vállalatunk dolgozóihoz

A III. ötéves tervből adódó vállalati feladatokat eredményesen oldottuk meg. A vállalat kiegyensúlyozott gazdálkodását segítette elő az üzemek kezdeményező munkája, a dolgozók kibontakozó versenymozgalma.

A termelési és gazdálkodási eredményekkel párhuzamosan növekedett dolgozóink anyagi megbecsülése — javultak az élet- és munkakörülmények. Fejlődésünk döntő tényezőjévé vált a szocialista munkaverseny mozgalom.

Az 1971-es évben — negyedik ötéves tervünk első esztendeje — hasonló erőfeszítésekre, együttműködésre lesz szükség. Erőnk okos, gazdaságos kihasználásával, hatékonyabb műszaki fejlesztési, munkaszervezési intézkedésekkel, dolgozóink kezdeményezésére alapozva kell biztosítanunk a népgazdasági tervből ránk háruló feladatok eredményes megoldását, dolgozóink élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében.

Felhívással fordulunk vállalatunk valamennyi dolgozójához, hogy hasonlóan a felszabadulási és kongresszusi munkaverseny szakaszokban tanúsított lendülettel, a teljesítmények növelésével, tartalékaink feltárással segítsék az 1971. évi vállalati célok megvalósulását és munkasikerekkel köszöntsék a Magyar Szakszervezetek XXII. és a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség VIII. kongresszusát.

Kérjük üzeink gazdasági és társadalmi vezetőit, hogy az üzem 1971. éves feladatait figyelembe véve, adjanak konkrét munkaverseny irányelv-ajánlásokat a versenyben résztvevő kollektíváknak; segítsék elő, hogy a termelési és kezdeményezési kedv az üzemi célok legeredményesebb megoldását szolgálja.

Az üzemi munkaverseny irányelvek az alábbi célok elérésére irányuljanak:

1. NYERSÉRC TERMELESE — NÖVELESE:

Érc — meddő arányának javítása; elszegényedés csökkentése, fajlagos vágathajtási igények csökkentése, vágatszélvények csökkentése.

2. FÉMKIHOZATAL:

A vegyi feldolgozás már elért fémkihozatalának tartása — javítása az érctermelés összetételének megváltozása ellenére.

3. ÖNKÖLTSÉG:

Fajlagos anyagfelhasználás csökkentése a bányászásban, a vegyi feldolgozásban, a mélyfúrásban és szolgáltatóban. Különös figyelmet kell fordítani a sűrített levegő, villamosenergia és a víz felhasználására.

4. ELŐMUNKA HATÉKONYSÁGÁNAK NÖVELESE:

Munkaerővel való fokozottabb törődés. Létszám tartása — kiszolgáló és alkalmazotti létszám csökkentés. Produktív teljesítmények növelése. Egy főre eső termelési érték növelése. Műszaki és munkaszervezési intézkedések intenzívebbé tétele. Új technológiai folyamatok bevezetése, különös tekintettel a nehéz fizikai munkát igénylő és balesetveszélyes munkafolyamatokra.

Egészségvédelem, munkavédelem és a dolgozók szociális helyzetének javítására irányuló intézkedések.

5. MELLÉKPROFILÚ ÁGAZATOK:

Törekedni kell a tevékenység szélesítésére, termelékenységének növelésére és gazdaságosságára.

A fentiekkel egyenértékűen a munkaverseny irányelvek tartalmazzák — a szocialista brigádmozgalom hármas jelszavának megfelelően — a dolgozók politikai, szakmai és általános műveltségének fejlesztésére irányuló törekvéseket. Fejlesszék dolgozóink elvtársi együttműködését, áldozatkészségét, szolgálják a szocialista életmód kialakítását. Üsztönözzenek a közhasznú — társadalmi tevékenység széleskörű kibontakoztatására.

Az 1971. évi munkaverseny célkitűzések eredményes megvalósítása érdekében üzeink gazdasági és társadalmi vezetői fokozottabban támaszkodjanak szocialista brigádjaikra, a nagyobb kollektívák szocialista munkaverseny mozgalmára és az ifjúsági termelést segítő mozgalmakra.

Pécs, 1971. január 6.

Eckert Péter
KISZ biz. titkár

Rác Gyula
váll. szb.-titkár

Kovács István
pb.-titkár

Tóka Jenő
igazgató

Kardos István

Ismerjük-e eléggé a CSÉB biztosítást, élünk-e a lehetőségeivel?

A „CSÉB” — hivatalos és teljes nevén „Biztosítási és önszegélyező csoport” — a hazánkban működő, és egyre szerteágazóbb biztosítási módok egyikét, amely a korábbi biztosítási formákhoz képest, formájában és tartalmában is, új vonásokkal rendelkezik. Új vonása nem csupán abból áll, hogy a biztosítási szerződést nem egyénileg, hanem csoportosan kötik meg a biztosítottak. A különbséget, egyrészt az egyes önszegélyező csoport tagok közötti szervezeti kapcsolat jelenti, másrészt az a körülmény, hogy a biztosítási díjak összegének 10 százaléka a tagság szabadon rendelkezik. Ez a két tényező a szervezeti és anyagi alapja a CSÉB-tartalmának és új jellegének. Vállalatunknál is dolgoznak önszegélyező csoportok. Munkájukról, helyzetükről kérdeztük meg Bácsván János elvtársat, a vállalat pénzügyi osztály vezetőjét, az önszegélyező csoportokat összefogó intéző bizottság ügyvezetőjét, aki a következőket mondta el: „Vállalatunknál 1967-ben alakultak meg az önszegélyező csoportok. Jelenleg mintegy 5000 tagot számlálnak, és a CSÉB-ben 50, 40, illetve 20 forintos díjfokozattal működnek.

A csoportok munkáját vállalati szinten egy intéző bizottság fogja össze. A bizottság elnöke Rácz Gyula elvtárs, ügyvezető helyettese a megkezdett Bácsván János elvtárs. A bizottság tagjai pedig a nagy létszámú CSÉB-tag-számból Molnár Károly; az EDÜ-től Farkas Mária elvtársak. Az intéző bizottság fő feladata, hogy a visszamaradó 10 százalék összegének felhasználásáról döntsön.

Az — évente mintegy 240 ezer forintot kitevő — önszegélyező, kulturális célokra és segélyezésre használható fel. A dolgozók által benyújtott segélykérelmeket, a bizottság havon-

ta bírálja el, és dönt a segélyek összegéről. Az elmúlt évben pl. 180 ezer forintot használtak fel ilyen célra, esetenként 200—500 forintig terjedő összeggel. Születéssel, halálozással, betegséggel kapcsolatos anyagi gondok enyhítésére, nagycsaládosok gyermekneveltetési költségeiknek csökkentésére adtuk ezeket a segélyeket.

Kulturális célú kiadásaink között szerepel pl. közös színház látogatási költségek fedezése, melyet három alkalommal nyújtottunk az elmúlt évben élenjáró szocialista brigádok részére; több dolgozónk Jugoszlávia, NDK- és SZU-beli útját támogattuk 800—1200 forinttal. Ezenkívül 8 élenjáró brigádtag 10 napos Lvov-i, illetve Kiev-i útjához járultunk hozzá. Hazánk felszabadulási évfordulójával kapcsolatban 40 ezer forintot szavazott meg a bizottság különböző kirándulások céljaira: ebből a keretből vett részt egy 40 fős csoport a harkányi felszabadulási túrán. Ugyancsak 40 fő részvételével munkás-paraszt találkozókat szervezett a bizottság a vállalat dolgozói és a villányi tsz dolgozói között. A II-es, a III-as Bányászati, valamint az Ércdúsító Üzem szakszervezeti bizottságával közösen hozzájárultunk egy belföldi kirándulás költségeihez. Az 1970—71-es évadra színházberletet vásároltunk, melyet élenjáró szocialista brigádok rendelkezésére bocsátunk. Ezzel a szabadzsombatok hasznos és közös időtöltését szeretnénk elősegíteni.

A jövő feladatairól Bácsván elvtárs a következőket mondta: szeretnénk, ha további munkánk során a rendelkezésre álló összeg mind nagyobb részét fordíthatnánk szociális, kulturális célokra, ha az ilyen irányú hozzájárulások körét bővíthetnénk.

Ez viszont csak úgy valósulhat meg, ha a segélyezéshez szükséges összeg csökkenhetne. Jelenleg ez adja a kifizetések zömét. Tovább növelhetné még lehetőségeinket, ha újabb tagok lépnének be az önszegélyező csoportokba, olyan üzemektől is, mint pl. a Szolgáltató, a Kutató Mélyfűró és a Kísérleti Kutató Üzemek, amelyek egyelőre mint fehér foltok szerepelnek a CSÉB térképén.

Kovács Miklósné

Olvassuk, terjesszük

a Brigádéletet!

„A több, mint egy évtizedes szocialista brigádmozgalom igazi, népmozgalmá terebélyesedett. Tíz év alatt nagy utat tett meg, és hozzájárult ahhoz, hogy hazánk a szocializmus építésének fellendülő szakaszába lépjen” — írja Virizlay Gyula, a SZOT titkára a *Brigádélet* 12. számában. Valóban, az utóbbi években a szocialista brigádmozgalom társadalmunk egészével nőtt és fejlődött, és átfogja társadalmi életünk minden területét. A fejlődés azonban nem volt probléma mentes. Az utóbbi időben olyan igény jelentkezett, hogy helyes lenne a brigádmozgalom elvi és gyakorlati kérdéseinek megvitatására, a tapasztalatok terjesztésére, a mozgalom fórumaként egy rendszeresen megjelenő kiadványt létrehozni.

A SZOT titkársága 1970. januártól a Tánács Könyvkiadót bízta meg a *Brigádélet* megjelentetésével. Azóta havonta jelenik meg a kiadvány. 1970. novemberében minőségi változás következett be a kiadvány rövid életében. Új, tartalmasabb formában jelenik meg, amely méltóbb a társadalmunk építésében élenjáró brigádmozgalomhoz.

A közelmúltban vállalatunk gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetésének megbízása alapján KISZ-bizottságunk a Dimitrovi Komszomol „Redki Metall” vállalati bizottságának háromtagú küldöttségét látta vendégül. A bolgár testvérvállalattal gazdasági, műszaki együttműködés területén kialakult kapcsolataink már több évre tekintenek vissza. Ifjúsági delegációk azonban most látogatott el először hozzánk.

Vendégeink az együttműködést célzó törekvések mellett egy mindannyiunk számára érdekes javaslat-

tal érkeztek. Javasolták, hogy a jövő évtől kezdődően dolgozóink pihenési, üdülési lehetőségeit kölcsönösen bővítve valósítsuk meg elsősorban fiatalok, KISZ-esek csoportjainak cseréjét, a bolgár tengerparton, illetve a Balatonon történő üdültetését.

Megtekintették vállalatunk üdülőit és örömmel fogadták a Balatonfüreden történő üdültetésre tett javaslatunkat. Bolgár barátaink itt-tartózkodásuk során találkoztak vállalatunk párt- és tömegszervezeti, gazdasági vezetőivel, a KISZ Városi Bizottsága képviselőivel, üzemünk fiataljaival. Megismerkedtek városunk és Budapest nevezetességeivel, tanulmányozták a vállalatunknál folyó párt- és tömegszervezeti munka tapasztalatait.

Látogatásukat KISZ-bizottságunk három fős küldöttsége viszonzta. Egy felejtetetlenül szép hetet töltöttünk Bulgáriában. A viszonylag rövid idő alatt házigazdáink mindent megtettek azért, hogy minél átfogóbb képet nyerjünk szép országukról.

Hatalmas és nagyon gazdag élményanyagot szereztünk. Nehéz lenne válaszolni az ilyenkor szokásos „mi tetszett a legjobban?” kérdésre. A bolgár főváros

esti lát képe a Vitosáról, az ősi Tirnovó, a mesészerűen hegyek közé ékelődő Rilai kolostor, a tengerpart hipermodern szállodasorai, a régmúlt emléket őrző leggendáiról híres Meszebar mind nagyon szép élményeket idéznek fel. Mégis útunkból a legmegkapóbb és megmaradandóbb emlék az az igazi, őszinte, testvéri barátság volt, amellyel bolgár elvtársaink fogadtak bennünket, amelyek megnyilvánulásaival mindenütt találkoztunk, ahol megtudták, hogy magyarok vagyunk.

Ily azonos célú törekvéseinket nem volt nehéz összehangolni.

Miután mi is megismerkedtünk a „Redki Metall” vállalati üdülési lehetőségeivel, többek között a tengerparton álló 350 személyes modern üdülőtérrel, előzetes megállapodást kötöttünk a vállalat gazdasági és tömegszervezeti vezetőivel és 1971. évben meginduló és a következő években várhatóan továbbfejlesztendő cseréüdültetésre vonatkozóan.

Bízunk benne, hogy ez a kialakuló kapcsolat az üdülési lehetőségek bővítésén túl jól szolgálja egymás országainak, népeinek megismerését, barátságunk erősítését.

Sarkadi N. Barna

Autóok, motorosok figyelmébe

Januárban esedékes a gépjárműfelelősség-biztosítás évi díjának — autósoknál az első félevesi részleteknek — a befizetése. Ezzel kapcsolatban az Állami Biztosító kedvező változásról értesítette az autósokat, motorosokat, megszüntették az eddigi biztosítási igazolványokat, amelyek miatt minden évben fel kellett keresni a biztosító illetékes fiókját. Helyette kitöltött postai utalványt küldenek ki minden gépjárműtulajdonosnak, ennek postai keletbelyegzővel ellátott feladószevénye szolgál a jövőben a díjfizetés igazolásául. Ezt kell a gépjárművezetőnek az egyéb okmányokkal együtt magánál hordania.

Azok a gépjárműtulajdonosok, akik január 10-ig nem kaptak értesítést és postai utalványt az AB lakhely szerint illetékes fiókjánál, vagy igazgatóságánál kapják meg a díj befizetéséhez szükséges kitöltött utalványt.

A kötelező gépjárműfelelősség-biztosításról szóló kormányrendelet szerint a gépjárműtulajdonosnak (üzembentartónak), 15 napon belül be kell jelentenie az Állami Biztosítónál, ha eladta, elajándékozta autóját (motorját stb.), vagy más oknál fogva nem üzemelteti. Például, ha a forgalmi rendszámot visszavonta, mert a jármű kiüregedett, olyan súlyos kárt szenvedett, hogy helyreállítása nem gazdaságos. Az Állami Biztosító most nyomtatványt küld ügyfeleinek, amelyen minden változást közölhetnek. A volt tulajdonosnak érdeke, hogy közölje a biztosítóval, ha már nincs birtokában a gépjármű, mert így mentesül a díj fizetésének kötelezettsége alól.

Használt gépjármű vételénél viszont célszerű, ha a vevő utánanézi, vajon rendezte-e az eladó a kötelező biztosítás díját, mert az esetleges hátralékért és késedelmi pótlékért az eladóval egyetemlegesen felel.

A kormányrendelet úgy intézkedik, hogy a hátralékos díjakat közadók módjára kell behajtani és késedelmes fizetés esetén a díjat progresszív pótlék terheli.

Következő rész: Kis magyar sziget Mongóliában.

FRÜHLIK GYULA

Dzsingisz kán unokái között

A történet szála még visszanyúl az ottthoni felkészülési időszakba, amikor ugyanis nemcsak az útipogógyász élelmiszer tartalmát, hanem az esetleges megbetegedések elleni gyógyszerek összeválogatását is figyelembe kellett venni. A már kintjárt expedíció vezetője megkérte, hogy Barbamid-ből lehetőleg többet hozzak, ennek okát majd később, a hosszú úton elmondja. Amint a Bajkál tó mellett robogtunk, valahogy eszembe jutott a Barbamid, kíváncsi voltam rá, hogy vajon mi lehet a titka ennek a fejfájás elleni orvosságnak Belső-Ázsia között. Hogy micsoda? Nem más, mint varázsszer, a nálunk jól ismert „olajozó szer” a helyi repülőkre történő jegyváltásnál. Segítségével a repülőjegy gyorsan, soronkívül megkapható.

Miután a geológiai minisztériumban a szükséges dokumentációs anyagot az expedíció magyar főgeológusával megszereztük, elérkezett az idő, hogy búcsút intsünk a mongol fővárosnak és felke-rezzük magyar barátainkat, akik már kint a prérin megkezdtek a mongol anyaföld túrását. Reggel amint beállított a helyi légitörzseli vállalat zsúfolásig megtelt váróhelyiségébe, megértettem a Barbamid használat jelentőségét.

Hogy miért vannak ilyen sokan? Ja kérem, Dzsingisz kán unokái is gyorsabban akarnak

Útban Kelet-Mongóliába

IV. rész

célhoz érni. A vidéki kedves papa ma már nem szivesem teszi meg, még a fia kedvéért sem azt az 500—600 km-es utat váltott lovakkal, hanem inkább beszáll az IL-14-es, vagy Antonov 24-es repülőgépre és néhány óra múlva már fia jur-tájában szüresülheti a szutecáját (tejes-teát).

A személyszállítás nagy része katonai pilóták által vezetett gépekkel történik. Amint így az összefüggéseken töprengtem, megpillantottam egy ajtót „darga” (vezető főnök) felírással. Még egyszer leellenőrizve a zsebemben lapuló csodagyógyszer meglétét, bátor kopogás után benyitottam a légi közlekedés nagy atyjához, egy alezredest rendfokozatban levő, mosolygós tekintetű bácsihoz, aki mindjárt helyet kínált. A szokásos bemutatkozás után a beszélgetésünk többek között és nem utolsósorban az egészségi állapotra terelődött. Ugyiláztott, hogy ezzel fején találtam a szüget, mert az alezredest alvárs az eljén elmondta, hogy múlt évben kiváló magyar gyógyszerrel kapott, valami Barbara elnevezéssel, ami egyedül orvososság kínzó fejfájásra. Ezek után már könnyű dolog volt, egyszerűen át-

nyújtottam a két doboz Barbamidot és a későbbiekben további két dobozt helyeztem kintáltsába. Örült az alezredest elvtárs, kezét fogott és „szerebusz” kiáltással köszöntött.

Azt mondja, ezt a Béla bácsitól tanulta, már mint a Jantsky Béla bácsitól. Uticélem felől érdeklődve beszéltünk a diszpécserrel az utas-gépsorral együtt, aki sajnálatos közölte, hogy a létszámát átannalányozta a névsort, majd valahova telefonált. A végén elmondta, hogy a Művelődésügyi Minisztériumban felhívott két elvtársat és mekérte őket, ha lehet későbbre halasszák el repülésüket. Így helyettük a mi két nevünk került a listára.

Másnap reggel a geológiai minisztérium mikrobuszán a 20 kilométerre levő repülőterre mentünk. Odéla nevezetű gépkocsivezető, aki 3 gyermek anyja egész úton szebbnél, szebb mongol népdalokkal gyönyörködöttet benünk, majd a repülőterre érkezéskor mutatta meg a pénztárt, illetve a mérleget. A nagy forgatagban büröndökkel a kézben sikerült eljutnunk a mérlegig, közben valóságos kü-

zelharcot kellett vívni minden méterért. Kintől már a gépek motorjainak zúgása hallatszott, amikor a mongol nevek között neveinket hallottuk és a parancsokkal megindultunk a gépmadár felé. Első repülésem előtt eszembe jutott az a néhány vigasztaló szó, amit egyik barátom mondott: „ne féj, fenn még senki sem maradt”. A lépés úgy jött ki, hogy ezen a vonalon ma tehérgyűlést közeledett, vagyis tehérszállításra átalakított IL-14-es. Az utastérben mindössze pár ülés volt, a többi utas postaként szállított újságkötegek, vagy pedig saját poggyászában foglalt helyet. Azért az újságkötegek tetején jól elehelyezkedtünk, biztosító kötelekként a csomagot összekötő zsinag szolgált.

Beindultak gépünk motorjai, majd jó nekifutás után fokozatosan felfelé íveltünk. Bent az utastérben csend uralkodott, ki a szomszédjának vállába, ki a csomagokba próbált megkapaszkodni. A mellettem ülő mongol asszonyka, karján a gyermekkel a térdkalácsomat választotta kapaszkodóul, a „düccenőkín” és a fele úton történő le- és felszállásnál kitartóan szorította

A dolgozó ember és a színek

Szindinamikai kísérletek az ÉDÜ-ben

Gyakran előfordul velünk, hogy egy környezetben nem érezzük jól magunkat, nyugtalanok vagyunk, más környezetet unalmasnak, egyhangúnak érzünk és eszünkbe sem jut, hogy ezeket az érzéseket a színek, a színhatások is okozhatják. Pedig így van. Nem véletlen az sem, hogy a tavasz a legkedveltebb évszak, hisz tavasszal a legszebb, a legszínesebb a természet és mindezek hatására frissebbnek, vidámabbnak érezzük magunkat. A színek befolyásolják érzelmi életünket.

A különböző színek komor, lenyűgöző hangulatot, ünnepi hatást, a reményesség érzését, lelkesültséget, félelmet, meleg, vagy hideg érzetet, izgalmat, vagy megnyugvást okoznak. Hatásukra a tárgyakat könnyebbnek, vagy nehezebbnek érezzük, serkentenek, élénkítenek, vagy levertséget váltanak ki, a tárgyakat közelebbinek, vagy távolabbinak érezzük, tágaság, levegősség érzését okozzák.

Az emberek sokáig nem tudták azt, hogy a színhatások fontos élettani funkciókat is befolyásolnak. Befolyásolják az ember idegrendszeri működését, ezen keresztül szervi állapotait, cselekvőképességét, hangulatát, érzelmi életét. A színhatásoknak biológiai és fiziológiai jelentősége csak napjainkban tártult fel és fokozatosan valósul meg a színhatásokban rejlő lehetőségek felhasználása az esztétikai élmények nyújtásán túl-

menően a munkavédelem területén is. A színek közérzetre és a szervi működésre való hatása olyan jelentős lehet, hogy gyógyászati célokra is felhasználják. Befolyásolhatják pl. a gyomorműködést is.

A színhatásokkal kapcsolatos tapasztalatok növekedése a kutatásokat, a tudományos kísérletezéseket követelte, sürgette és ezek következményeként új tudomány, a szindinamika bontakozott ki. A szindinamika tehát az olyan környezeti feltételek megteremtését jelenti, amelyek meghatározott módon befolyásolják az ember életani működését. Amerikai tapasztalatok szerint

a korszerű szindinamika alkalmazásával a munkateljesítmény 17 százalékkal emelkedik, a távolmaradás 40 százalékkal, a selejt 40 százalékkal, a balesetek száma 50 százalékkal csökken.

A fenti adatokhoz nem szükséges kommentár, úgy vélem, azt sem szükséges bizonygatnom, hogy ha a tökéseknek a korszerű szindinamika alkalmazása kifejlesztőd, akkor nekünk még ezen túlmenően is van jelentősége.

Miért nagyon fontos a színek helyes megválasztása és a tökéletes megvilágítás? (Ezek nem választathatók el egymástól.) Azért, hogy a látás kapcsán kedvező ingerhatások ériék idegrendszerünket és azért, hogy a szemünk ne fáradjon el idő előtt. Az ingerhatások következményeiről szó esett már, ehhez annyit szükséges még hozzá-

tenni, hogy ezek a negatív idegrendszerre hatnak, tehát tudatunktól függetlenül váltják ki az említett következményeket. Vizsgáljuk meg a szem elfáradását és annak következményeit, amely bonyolultabb folyamat, mint gondolnánk.

Ha valamely testrészünk elfárad, egész testünkben elterjed a fáradtság. A szem izmai ugyanúgy elfáradnak, mint az egyéb izmok. A szem elfáradásakor is egész testi fáradtságot érzünk, melyet fejfájás, idegesség, selejtes munka, gyakran baleset követ. Ha ezekhez tudomásul vesszük még azt, hogy a bennünket érő érzékszervi benyomásoknak 80 százalékát a szem veszi fel és az elhasznált energiánk jelenlétét a szem veszi igénybe, akkor beláthatjuk, hogy mennyire fontos a szemünk kimétele, a jó látási viszonyok megteremtése, melyet a jó világtással és a megfelelő színek alkalmazásával érhetünk el. A szem gyors elfáradását a rossz világítás, a túl sötét színek, a túl erős fény, az erős megvilágítási ellentétek és a kellő színkontrasztok hiánya okozzák.

Üzemünkben a szindinamikát is alkalmazni kívánjuk a munkakörülmények javítása érdekében. A közép-finom törő üzemszerben már ennek jellemében festettük a fellületeket.

Tapasztalataink máris kedvezőek.

Bárany Imre

Helytálltak a szálló szocialista brigádjai

A munkásszálló négy takarító szocialista brigádjában közel 40 munkás dolgozik, zömükben családostól, akiknek vállalati munkája mellett állandó gondot jelent az otthoni háztartás vezetése, a gyermekek nevelése. Ilyen körülmények között nem lehet eléggé értékelni azon készségüket, hogy az ünnepek alatti nagyobb takarításokat, jelentős létszámláhiány mellett is kitűnően elvégezték. Hogy ez kézzelfogható legyen, elég utalni arra, hogy ebben az időben a rendes napi kilencszoba, folyosók, mellékhelyiségek mellett még három-négy plusz szoba takarítását is vállalták, illetve elvégezték. A dícséret és elismerés mellett jogosan kapták kézhez a vállalat pénzzutalmát.

Mezőfi János

A szakszervezeti választások margójára

A jelölőbizottságok felelőssége

A szakszervezeti választások előkészítésében nehéz feladat hárul a jelölőbizottságokra, hiszen a választások demokratizmusát csak a közvélemény által elfogadott és támogatott jelölések biztosíthatják. Az elbeszélgetések során gyakran vetődött fel téves nézet, ami csak részben tükröz realitást, túlnyomó részt gondolkodásbeli, szemléletbeli fogyatékoságról van szó. Gyakran ismétlődtek olyan érvek fizikai dolgozók részéről, hogy titkárnak csak olyan személyt jelöljék meg, aki fizikai dolgozó. Az érvelés lényege „ő tudja csak képviselni érdekeiket”. Az is előfordult, hogy idősebb dolgozók kifogásolták, hogy a jelölt túl fiatal. Itt az érvelés alapja: „csak tapasztalt ember képes mindenféle jó kapcsolat kialakítására”.

A kategóriákban való gondolkodás, a dolgok leegyszerűsítése sohasem felel meg az élet bonyolultságából, a fejlődésből adódó követelményeknek. Sokat beszélünk arról, hogy munkásosztályunk harca az utóbbi évtizedekben jelentősen megváltozott. A változás okai ismertek: megnöttek a lehetőségek, de a követelmények is. Ma már az iskolai végzettség is csak egy feltétele annak, hogy valaki szakmunkásként, technikusként, vagy mérnökként dolgozzon. Ráadásul éppen a mi társadalmunk lényegéből fakad, hogy a társadalmi munkamegosztásban elfoglalt hely a legdemokratikusabb módon a hármas követelménynek megfelelően, teljesen az egyén fejlődési irányától függően változhat felfelé és lefelé.

A mi fiataljaink nemcsak azért, mert jelentős a számuk, nemcsak azért mert érvényesülési lehetőségük biztosítása társadalmi érdek is, hanem elsősorban azért, mert számtalanszor bebizonyították és bizonyítják, hogy az egyre fokozódó követelményeknek is megfelelnek, — jogosan bírák egész dolgozó népünk bizalmát. Az is világos, hogy a felvetett gon-

Barátaink életéből

Hárommillió TV egy sorban

A Ivovi televíziógyár futószalagjáról 30—40 másodpercenként kerül ki egy-egy televíziókészülék. Ezek „Elektron”, vagy „Ogonyok” típusúak. A gyár ebben az évben bocsátotta ki a hárommilliomodik készüléket. Ha ezt sorba állítanánk, a sor 2000 kilométerre nyúlna...

Az üzem futószalagjairól évente több mint 500 000 egységesített „Elektron” és „Ogonyok” márkájú tv-készülék kerül ki 47, illet-

leg 59 centiméter széles képernyővel. Ennek az évnek a végéig a vállalat öt-ezer „Elektron—701” típusú színes televízióvetőt gyárt, 1971-ben pedig 15 000 színes, 40 000 félvezetésű, 350 000 „Elektron—205” és „Elektron—215” típusú új tv-készüléket állít elő.

A Ivovi tv-készülékeket 15 országba exportálják — köztük Csehszlovákiába, Finnországba, Ugandába, Görögországba, az EAK-ba és Pakisztánba.

Szerkezeti változások az NDK népgazdaságában

A tudományos felismerésekre és eredményekre támaszkodva jelentős szerkezeti fejlődés és változás várható az 1985-ig terjedő tervidőszakokban az NDK népgazdaságában. Így pl. egyre nagyobb jelentőségű a korszerű anyaggyártás rendszer. A népgazdaság fokozódó kemizálása, az egyre újabb műanyagok

felhasználása messzemenő kihatással lesz a népgazdaság számos ágazatára, így a mezőgazdaságra és élelmiszeriparra, az építőiparra, a gépiparra.

A tervező, irányító és vezető tevékenység fejlesztése minden területen összeforrt az elektronikus adatfeldolgozás alkalmazásával, amelyre a Szovjetunióval szoros együttműködésben került sor.

ZÖKKENŐMENTES PROFILVÁLTOZÁS

Számtalan példát sorolhatunk fel arra, hogy miképpen változtatták meg több ezer dolgozó foglalkoztatási gyárak a termelési profiljukat, milyen áttételeket hajtottak végre, hogy új, hatékonyabb és termelékenyebb választékot állítsanak elő. Volt bányászok ma a fémfeldolgozó iparban vagy a gépiparban dolgoznak, alacsony teljesítőképességű kemencék mellett dolgozó kohászok ma a könnyűfémipar mesterei, nemrég még televíziókészülékgyárban foglalkoztatott nők ma az elektronikus adatfeldolgozáshoz szükséges rendkívül bonyolult műszereket készítik. Jellemző erre a folyamatra, hogy valamennyi érintett dolgozó már jóval korábban tudott a profil- és szerkezetváltozásokról, s így mindenkinek módjában állt megfelelő szakképzettséget szerezni az új termelési ágazatban. Ennek köszönhető, hogy a profil- és struktúraváltozásokat zökkenőmentesen hajtották végre.

A hatékonyabb struktúrapolitika megvalósítása nyomán főleg a gépipar, az elektrotechnika és az elektronika, a tudományos műszeripar, a vegyészet, az építőipar lendültek fel, hiszen a rendelkezésre álló erőket és eszközöket csúcsteljesítmények elérésére koncentrállhatták.

EMELKEDŐ BERUHÁZÁSOK

1960-ban a vegyipari ráfordítások összege 1461 millió márka volt; 1965-ben 2487 millió és 1966 óta évente több mint 2600 millió márkát értek és érnek el. A gépiparban 1960-ban 826 millió márkát investáltak, 1967-ben 2140, és 1968-ban több mint 2220 millió márkát. Hasonlóképp emelkedtek az elektrotechnikai és elektronikus, valamint a tudományos műszeripar beruházásai is: 2980 millió márkáról több mint 8500 millió márkára. Ez azt jelenti, hogy a népgazdaság összes beruházásain belül ezeknek az ágazatoknak a beruházásai majdnem háromszor olyan gyorsan növekedtek, mint a népgazdasági átlag.

Lakáshelyzet az NSZK-ban

A Német Szövetségi Köztársaság 40 millió polgára bérlakásokban él. Hamburgtól a Bodeni tóig, Hannoverától Aachenig egy közös vonás van ebben a 40 millió emberben: a bérlakások árainak alakulása feletti gond. A „piacgazdálkodási rendként” dicsőített kapitalista rendszer nem hozott évek óta mást az NSZK polgárainak, mint állandó áremelkedéseket; ami azonban 1970-ben a lakásszektorban történi, felülmúl minden eddigit. „Mindenki retteg” volt a címe egy hamburgi újság beszámolójának a lakásbérlők tüntetéséről és vezércikkében idézte Heinrich Zille berlini festőművész sorait: „Egy lakással éppen úgy agyon lehet ütni egy embert, mint egy fejével.”

80 SZÁZALÉKOS LAKBÉREMELKEDÉS

Nemrég nyilvánosságra hozott statisztikák szerint a lakbérék 1962 óta 70 százalékkal, sőt régi házakban levő lakások esetében 80 százalékkal emelkedtek. 1970-re további 15—20 százaléki terjedő lakbérémeleket terveztek. Ezek átlagértékek. A müncheni lakásbérlők egyesületének elnöke közli: „Egyes esetekben a lakbérék 180-ról 670-re, végül 1200 márkára emelkedtek. Egy kölni háztulajdonos (15 000 lakás tulajdonosa) a lakások bérlőitől 220 százalékkal magasabb lakbéréket kért 107 márka helyett, Stuttgartban 550-et 210 márka he-

lyett. Aki nem akar fizetni, azt kiméltlenül az utcára teszik.”

A német munkásmozgalom vívmányai közé tartozik egy viszonylag szociális lakbérjog, amelyet az elmúlt CDU/CSU-kormányok egy tollvonással megszüntettek. A lakás árú lett, mint a cipőfűző, vagy a cipő. Az úgynevezett „fémhő körök” bevezetésével a CDU/CSU megteremtette a feltételt a lakásra ráutalt polgár kiméltlen kizsákmányolásának. Azóta magától értetődik, hogy az NSZK polgára jövedelmének 25—35 százalékát a lakbér emészti fel és egy négyzetméter lakterületért helyell-közze már 10 márkát is kell fizetni. Ezzel párhuzamosan néhány monopoltársaság kezébe összpontosul a háztulajdon. A lakástulajdon a legjövendőbb profit-forrássá vált. Egy építő és bérbeadó vállalat Majna-Frankfurtban 1969-ben 2,28 millió márkát keresett — lakbérből.

ÖNGYILKOSSÁG, VAGY AZ UTCA

Ezek a vállalatok közvetlenül részesei a lakások építésében. Az állami hitelekkel és a lakások bérlőitől kért 10 000 márkáig terjedő „építési költség hozzájárulások”-ból hatalmas külön-profitra tesznek szert. Ennek az következménye, hogy nyugdíjasokat és mindenedelölt sokgyermekes és rossz szociális helyzetű családokat a lakásokból kizárhatják, és így ezek állami szükséglakásokban ke-

resnek menedéket. Hamburgban, azon városok egyikében, ahol a legnagyobb a bérzúsora, augusztus elején egy 76 éves aszszony nem látott más kiutat, mint az öngyilkosságot. Képtelen volt a követelt új lakbér megfizetésére, erre megkapta az azonnali felmondást.

A gyermekes házaspárokkal és általában a gyermekekkel szembeni magatartás a nyugatnémet lakáspolitikai legmegrázóbb fejzetei közé tartozik. A kizárólag profitra épülő „piacgazdálkodási rend”-ben a házirend sokszor ezeket tartalmazza: „Játszani, lármázni, gyermekeknek feleslegesen az udvarokon, tornácokon és a lépcsőkön tartózkodni tilos!” Tipikusak az újsághírdetések, amelyekben horribilis árakért ajánlanak fel lakásokat, azzal a kiegészítéssel, hogy „kizárólag kisgyermek-nélkülieknek”.

TILTAKOZÁS

Hamburgban, Düsseldorfban, Münchenben és sok más városban a lakásbérlők megmozdultak. A Német Kommunista Párt, a szakszervezetek és spontán keletkezett lakásbérlő-szervezetek tiltakozásra sorakoztak fel és tömegtüntéseket készítenek elő. A főkövetelmény így hangzik: lakbérstopp és jövedelemhez kötött lakbérék. Ezenkívül követelik, hogy az óriásra nőtt fegyverkezési költséget a lakásépítés javára csökkentsék,

Labdarúgóink megkezdték felkészülésüket

Labdarúgó csapatunk megkezdte felkészülését a tavaszi fordulóra. Képzünk az őszi forduló befejezése után készült, s így hiányzik róla a sérült Péhl, Borovác és Lieber. Az együttes névszerint, álló sor balról jobbra: Galgóczy Ottó edző, Várbiro, Doszpod, Farkas I., Györkő dr., Farkas II., Korsós, Gyürke, Bendes, Fekete, Guggolinak; Strassz, Szabó, Görgényi, Vincze, Csöre, Lubastyik, Szigeti. A tavaszi felkészülés január 5. óta 20 játékkal folyik, a fenti személyek kiegészülnek még Vészi János fiatal labdarúgóval.

Egységes

úszószakosztálya van Pécsnek

1971. január elsejével „átrendeződött” a pécsi úszósport. Egy olyan formát nyert, amely távlatában is megnyugtató a pécsi sportvezetőket és úszó szakembereket, megnyugtató a sportágukért nagyon sok áldozatot vállaló versenyzőket és nem kevesebb áldozatot vállaló szülőket is.

Egy szakosztály vezetőség, egy egységes elveken álló szakvezetőség és edzői kollektíva irányítja, oktatja és neveli a versenyzőket a legkisebbektől a legidősebbekig, a kis iskolástól, vagy éppen óvodástól az egyetemli hallgatóig.

Az egységesítés érdekében 1971. január elsejével a Pécsi Dózsa megszűntette – igen szép múltú visszatekintő – úszószakosztályát, a Pécsi Városi Sportiskola pedig úszószakosztályt alakított. A versenyzők 14 éves korukig a sportiskolán belül sajátítják el az úszás alapelemét, az úszás technikáját, s mint kiforrott versenyzők 15 éves koruktól a Pécsi Ércbányász úszószakosztályában csiszolják, fejlesztik tudásukat, eredményeiket, s mint minőségű versenyzők szereznek majd dícsőséget saját maguknak, egyesületüknek, a

pécsi és remélhetőleg, majd a magyar úszósportnak is. Az egységesítés érdekében szorosan együttműködött a két szakosztály (Dózsa–Ércbányász) vezetősége, akik az egységes szakosztályban is vállaltak feladatot. Az új szakosztály vezetőség irányítja a Pécsi Sportiskola, Pécsi Ércbányász úszószakosztályának munkáját.

A szakosztály elnöke: Romvári Attila, szakosztályvezető: Dr. Antos Árpád, szakmai vezető: Szigeti Lajos, vezetőedző: Dr. Wlaskovits József lett. A sportiskolában az edzői munkát Szigeti Lajos, Hermesz Béla, Gaál Csabáné és Villányi Lajos látja el, míg az Ércbányász szakosztályában dr. Wlaskovits József, Gyöngyösi János, Szigeti Lajos és Hermesz Béla oktatók foglalkoznak a sportolókkal.

Az új év első napjaiban – régi magyar szokás szerint – az a szólás mondás járja, hogy „új életet kezdünk elvtársak!” Nos, az úszóknak ehhez az „új élethez” nagyon sok sikert és jó eredményeket, de legfőképpen egy fedett úszodát kívánunk.

BL.

SPORTHÍREK

Ribli Zoltán folytatja kitünős szereplését Groningenben, az ifjúságok sakk Európa Bajnokságán. Negyedik fordulónban a dán Feddert győzte le, és így négy ponttal vezető helyen volt. Az 5. fordulónban kikapott a nyugatnémet Borngaessertől, de még ekkor is fél ponttal vezetett a mezőnyben. Lapzártakor a bajnokság még tartott, majd örömmel értesültünk, hogy Ribli Zoltánnak sikerült megnyernie a bajnokságot.

A „Bányász Kupa” asztalitenisz bajnoksága – a már közötti időponttól eltérően – 1971. februárban kerül megrendezésre, egyidőben a vállalati férfi és női egyéni döntőkkel.

A Pécsi Ércbányász úszószakosztály Vlaszkovits edző irányítása alatt megkezdte az alapozó edzéseket a jövő év versenyeire, a pécsi Tanárképző Főiskola uszodájában és tornateremben.

Az úszószakosztály kezdeményezése alapján létrehozott Honvéd utcai óvodások kísérleti úszóoktatása, kitünős edzők irányítása mellett sikeresen folytatódik. A nagy érdeklődés ellenére az úszószakosztály vezetősége sajnálatlaltal értesíti a kedves szülőket, hogy a csoport létszámának bővítését, vagy újabb csoportok létrehozását tanmenedzse hiánya miatt, nem tervezi.

A Pécsi Ércbányász SC úszószakosztálya 1971. január 30-án 17.00 órakor tartja évadnyitó szakosztályi ülését a MEV műszaki klubjában. A szakosztályi ülés után a szakosztály vezetőség szülői értekezletet tart.

Bajnokok nyomában

Kosárlabdázóink az NB II-ben

A Pécsi Ércbányász SC legfiatalabb szakosztálya a kosárlabda, mindössze hároméves múltta tekinthet vissza, hisz 1968. január elsejével alakult meg az úttörő olimpiát nyert Bánki Donát úti iskola fiú csapatából és a vállalatunknál dolgozó „kiöregedett” kosárlabdázókból. A 68-as évben lényegében a két csapat, mint két önálló szakosztály működött. Természetesen igen sok problémával, nehézséggel kellett megküzdeniük, hiszen létesítmény, felszerelés hiányában sportoltak.

Az 1969-es év jelentős előrelépés volt, létrejött egy első csapat, amelyben már helyet kaptak a legtehetségesebb ifjúsági játékosok is és ez a csapat a megyei bajnokságban indult Mórocz Imre edző vezetésével. Az utánpótlást pedig Solti József testnevelő tanár készítette fel a bajnokságra. Az első megyebajnokságban való szereplést igen jól zárták, az elsővel azonos ponttal harmadik helyen feljutottak az akkor alakult NB III-ba.

1970-ben az NB III-ban is mindössze csak egy évet töltöttek, mert megnyerték a bajnokságot és az NB II-be jutottak. A csapat tavasszal még öt vereséggel a hetedik helyen állt. Ehhez hozzájárult az is, hogy mérkőzéseinek zömét a pályaválasztói jog felcserélésével idegen pályán játszották létesítmény hiányában. Időközben edzőcsere is történt, Molnár Károly játékos vette át a csapat szakmai irányítását. Az őszi szezon kitünően sikerült. Minden mérkőzésüket megnyerték, így ledolgozták hátrányukat és egy ponttal megérdemelten szerezték meg a bajnoki címet. Kiemelkedő teljesítményt Gombos Attila, Horváth Miklós, dr. Gyenge Árpád, Illés János, Tóth Géza és Molnár Károly nyújtottak.

A magasabb osztályba való jutásukkal nőttek az anyagi gondjaik is. A bajnokságra való felkészülésük sem zavartalan. Szükségmégoldásképpen az alapozást a Bánki Donát úti

iskola kisméretű tornatermében végzik, de bíznak abban, hogy január közepétől már az Építők úti iskola nagyméretű termében tarthatják edzéseiket.

Pályagondjaik is megoldódtak, hiszen a vállalat támogatásával műanyag kosárlabdapálya épült az Építők úti iskola udvarán. Sajnos a pálya több helyen megrepedezett, de nincs használhatatlan állapotban. Ugyanakkor az MTS jegyzőkönyvben vállalta, hogy 1971. tavaszán újszerű állapotba felújítja a pályát.

Gondot okoz az is, hogy a csapat megerősítése során olyan játékosokat igazoltak, akik nem vállalati dolgozók, sőt komoly beosztásokban dolgoznak. Így nehézséget jelent az edzések megszervezése.

Az NB II-be való feljutás anyagi problémákat is

jelent, hiszen nemcsak a szomszéd városokba kell utazni a csapatnak, hanem az egész Dunántúlon. Az ezzel járó különbözetet a sportklub bizony nagyon nehezen tudja biztosítani. A legfontosabb céljuk, hogy bennmaradjanak az NB II-ben, amely igen nehéz lesz, hiszen mindössze egy-két játékkal tudnak csak erősíteni. Figyelembe véve az utánpótlást – a második csapat a megye bajnokság utolsó három mérkőzésére nem állt ki – az ifi csapat játékerője és személyi állománya nem jelentős, komoly gondot okoz hosszútávon. Ezek ellenére a szakosztály vezetősége mindent megtesz, hogy a csapat helytálljon a bajnokságban és biztosítsa bennmaradását az NB II-ben.

K. M.

HÍREK

December 22-én az igazgatóság nőbizottsága ez alkalommal is megrendezte a gyermekek között nagy népszerűségnek örvendő filmvetítéssel egybekötött karácsonyfa ünnepséget.

Vállalatunk 1971. évre is megkötötte az NDK cseré-üldetési szerződését. Dolgozóink a következő helyeken és turnusokban üldülhetnek: Steinbach: március 8-tól 22-ig; Schwarzburg: május 27-től június 10-ig; Zinnowitz: június 30-tól július 14-ig, július 14-től jú-

lius 28-ig, július 28-tól augusztus 11-ig. Jelentkezni lehet az üldetési albizottságoknál.

A vállalati új kollektív szerződést 1971. június 1-ig kell megkötöni. Az új szerződés hatályba lépéséig az 1969–70. évre kötött kollektív szerződés hatálya meghosszabbodik.

Szerkesztőségi üzenet

Szerkesztőségünk következő munkaértekezletét 1971. január 19-én du. 14 óra 30 perckor tartjuk a szokott helyen.

MECSEKI ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.
Felelős szerkesztő:
Tóth Béla
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
Munkásszálló A épület I. 5.
Telefon: 14-61 Vállalati: 147
Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó V.
Felelős kiadó:
Braun Károly
Telefon: 15-32, 13-33

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál. Előfizetési díj egy évre 12,- Ft
MEGJELENIK KETHETENKENT.

MEV Nyomda
Felelős vezető: Hangos Lajos

Hol a lövész utánpótlás?

Mindennapos kérdés sportlövész berkekben, miért nem állítunk össze ifjúsági csapatot, vászásték három iskolánál is rendelkezésünkre áll. Jó tanuló, jó sportolók, csak foglalkozás, türelem kérdése az egész. Pécsen a fiatalok szerelek, és kedvvel öznök e nemes sportot, csak az a kérdés, hogy hol?

Egy városi lötere van Pécsnek, az is elmaradott és kicsi. A követelményeknek nem felel meg. Az igaz, hogy vállalatunknál majdnem minden üzemnek van lötere, de sajnos nagyon távol esnek a várostól.

Tessék végignézni egy megyei bajnokságot, kik indulnak a versenyen. Öreg „rókák” (elnézést) igaz, hogy rutinos versenyzők, de ma már 40 éven felül vannak. Ők még szívből teszik és szeretik a sportot, de ők is elmennek egyszer.

Hogyan tovább? Iskoláink ifjúárdáinak, a Mecseki Ércbányászati Vállalat lövészsportolójának szeretnénk minden lehetőséget biztosítani ahhoz, hogy a valaha városunkban kiválóan működő Pécsi Dózsa és Zalka Máté motorosai sorsára ne jussunk és ne mondassák rólunk is azt, hogy csak voltak, de ehhez, vállalatunk törekvése úgy érzem kevés.

Panov József

Sajó, a bányász

Hacsek: (ül az Olympiában)

Sajó: (jön) — Jó napot, Hacsek! Hogy van?

Hacsek: Köszönöm, megvagyok. De mi van magával! Rég láttam!

Sajó: Képzeld, Hacsek, csatlós vagyok.

Hacsek: Ne mondja! És ki a nemes lovag?

Sajó: Ne hülyéskedjen! A bányánál vagyok csatlós.

Hacsek: Talán egy bányabárónál?

Sajó: Azok az idők már elmúltak. Ma már nincsenek bányabárók, csak felügyeleti személyek.

Hacsek: És azok ülnek a magas lovon, maga pedig a számárháton.

Sajó: Hol él maga, Hacsek!? A bányalovak ideje is lejárt. Ma már mozdonyok vannak.

Hacsek: És maguk fapadon utaznak új kalandok felé.

Sajó: Nix kalandok! De apropó! Mivel foglalkozik mostanában?

Hacsek: Maneken vagyok egy koporsókészítő üzemnél. Miért kérdi?

Sajó: Mert ajánlani akartam magának, hogy jöjjön a bányához. Ugyanis munkaerőhiány van.

Hacsek: Jó, jó, de előbb tudni szeretném, mi van ott maguknál. Meséljen!

Sajó: Műszak előtt mindenki megkapja a márkát.

Hacsek: Keletit, vagy nyugati?

Sajó: Attól függ, hová megy. Mehet keletre, vagy nyugatra, ahogy tetszik.

Hacsek: Az jó.

Sajó: Hát persze. Aztán az aknász tart felolvasást.

Hacsek: Ha nem unalmas, ez is jó. De kik azok az aknászok!

Sajó: Majd megtudja. Ha malaca van, kifoghat egy jó aknászt. Olyan, aki hajt a mezőben, tudja etetni a nagyobb kutyákat, de ki is miskaárolja, aklnek meggyűlik vele a baja.

Hacsek: És búgat is?

Sajó: Hogyne. A Prohodkák.

Hacsek: Minden stimmel. De nálunk Nagytétényben másképp hívják őket. És Prohodka-kocáról sem hallottam még.

Mondja, nem történhetik baj abban a maguk bányájában?

Sajó: Ugyan! A legnagyobb baj az, ha leállítják a munkahelyet.

Hacsek: Miért? Olyan gyorsan megy?

Sajó: Fenét! Akkor állítják le, ha nincs egy pillér se.

Hacsek: Hát ilyen nyílt ott a korrupció?

Sajó: Idióta! Nem fillér — pillér! Máglya!

Hacsek: Máglya? Az mi nek? Szent szüzeket égetnek rajta?

Sajó: Jegyezze meg: a bányánál nincsenek szent szüzek. Nők sem mehetnek le.

Hacsek: Kivételesen sem?

Sajó: Kivételesen igen. A múltkor például lejött

hozzánk egy. Felvittem a padlóra.

Hacsek: Talán a padlóra?

Sajó: Nem, a padlóra!

Hacsek: Legyen igaza. És miért vitte fel?

Sajó: Elmagyaráztam neki, hogy fogunk fűrni!

Hacsek: És sikerült?

Sajó: Nem. Kiderült, hogy meddő.

Hacsek: A nő!

Sajó: Oktondi. Nem. A homlok.

Hacsek: Mit akart maga annak a szerencsétlennek a homlokával?

Sajó: (dühösen) Slussz, befejeztük. Egyetlen figyelmeztetésem van arra az esetre, ha jönni akar: a bányánál a fel-törés csak akkor megy, ha jól tud fűrni.

Hacsek: Akkor szüret! Ha mindenki a bányánál lenne, akit én eddig kifűrtam, nem volna ott munkaerőhiány!

Dr. Tóth Ferenc